

STRIJD KREET

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCH-INDIË

EVANGELINE BOOTH, Generaal.

WILLIAM BOOTH, Stichter

A. C. BEEKHUIS, Terr. Kommandant.

40ste JAARGANG No. 5.

Internationaal Hoofdkwartier:
101 Queen Victoria Street, Londen E. C.

MEI 1939

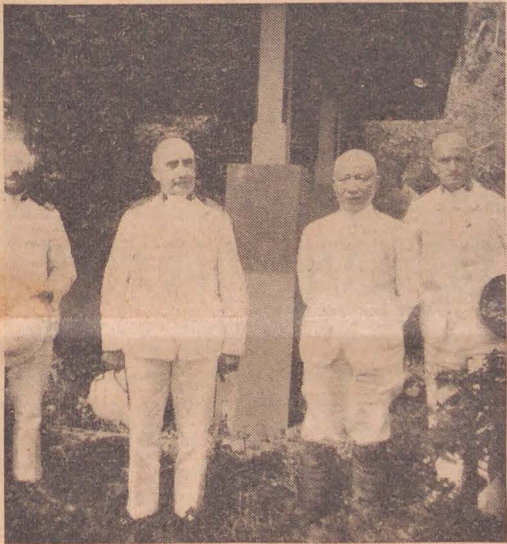
Territoriaal Hoofdkwartier
voor Ned.-Indië: Javastraat 16, Bandoeng.

PRIJS 10 CENT.

HET EVANGELIE GEPREDIKT IN DE MINAHASSA

Kolonel Beekhuis bezoekt voor de eerste maal onze posten in de Minahassa — groote scharen bereikt — machtige prediking in zaal en openlucht — vele zielen doen den beslissenden stap tot Christus.

EEN heilige stonde, toen een klein groepje officieren zich schaarde onder de geliefde Legervlag en zich opnieuw wijdde aan den dienst van God en de menschheid; de blijde gezichten van een jong echtpaar, dat ruim tien kilometer geloopt had, over haast onbegaanbare wegen, om hun kindje door den Kommandant te laten opdragen; twee kleine meisjes, een Japansch en een Chineesch, die tezamen den Kommandant een bloemengroet brachten;

Met den Hoekoem-besar van Kawangkoan en Brigadier Brandt, naast den bekende steen van de Minahassa.

overall krachtig, hartelijk gezang — zie daar sommige van de onuitwisbare indrukken van deze zeer geslaagde tournee in de Minahassa.

***

Op 15 Maart, des morgens vroeg, liet de „Bontekoe” haar anker vallen in de haven van Manado en binnen zeer korten tijd was onze leider reeds bezig besprekingen te voeren met autoriteiten en officieren.

Na kennismaking met de soldaten in een opgewekte, intieme samenkomst, werd het openbare welkom gehouden in het clubgebouw te MANADO. Als vertegenwoordiger van den resident sprak de ass. resident Mr. J. Reuvers; ook de burgemeester, de edelachtbare heer D. Kapteijn, sprak woorden van welkom en waardeering.

Den volgenden dag waren wij tezamen voor Officiërsamenkomsten en het waren tijden van groote, geestelijke opwekking; dat heilig oogenblik in de laatste samenkomst, toen de Heilige Geest op kennelijke wijze over ons kwam, was een uur zooals ons zeer zelden gegeven is te mogen ervaren. Des avonds in het Chineesche Vereenigingsgebouw sprak de Kapitein der Chineezers, namens zijn landgenooten. Het verloop van deze samenkomst was uitstekend en bij het vertoonen van de lichtbeelden over het lijden en sterven van onzen Heiland, kwamen enkele zielen tot God.

**

Daarna gingen we de bergen in, waar enkele dagen werden doorgebracht in Tompasso, Kawangkoan, Longoan, Remboken en Kakas. Het was een inspiratie om de enthousiaste makkers van het centrum, korps Tompasso, mee te zien trekken van den eenen buitenpost naar den anderen. Overal waren er groote scharen, die kwamen luisteren

naar de boodschap des Heils en velen deden de goede keuze. Aardig was het in laatstgenoemd korps de menschen 's avonds huiswaarts te zien gaan ieder met een klein lampje bij zich, zingend uit volle borst het koor van deze tournee: „Djalan di trang matahari, dalam trang Toehan”.

In SONDER kwamen de schoolkinderen heel vroeg bijeen om den Kolonel een welkomstlied toe te zingen en hun kunst als gymnasten te laten bewonderen. Om tien uur v.m. hadden wij reeds een soldaten-samenkomst, waarin God op bijzondere wijze tot ons kwam. De „selamatan”, die daarop volgde was erg gezellig.

Na een marsch door het dorp werd een echt ouderwetsche openluchtsamenkomst gehouden; een zuster knielde neer om zich aan Jezus te geven. De avondsamenkomst was zeer druk bezocht, velen moesten buitenstaan. Ook hier mochten wij danken voor velen, die verlossing zochten, hieronder was een jonge man voor wien veel gebeden was. Van Sonder ging het per auto, te paard en te voet verder naar WEROT, een kleine dessa in het noorden van de Minahassa.

Bij aankomst in de dessa, stonden de Zondagschoolkinderen opgesteld, allen gewapend met een Legervlaggetje aan een langen stok. Het welkomstlied werd begeleid door het gestamp der stokken. De kinderen raakten hierdoor zelf zoo enthousiast, dat zij tot laat in den avond bleven door zingen. Werot heeft een aardig zaaltje, door de makkers zelf gebouwd onder leiding van sergeant-majoor Manoppo. In de allereerste samenkomst van het Leger te Werot is deze tot bekeering gekomen en dapper heeft hij sindsdien gestreden in dezen post.

De lichtbeelden waren ook hier een groote attractie, daar de menschen in deze streek zeer weinig contact hebben met de buitenwereld. Vele zielen mochten wij ook hier tot Christus zien komen. Practisch gesproken was de heele dessa aanwezig den volgenden ochtend om onzen leider „selamat djalan” toe te roepen.

Legerzaal te Tompasso.

TONDANO.

Zaterdag 25 en Zondag 26 Maart werden in dezen post doorgebracht. De menigte was zoo groot, dat velen buiten moesten blijven, doch ondanks het „gedrang” kwam de Heer op wonderbare wijze tot ons en gebruikte den Kolonel om vele zielen te leiden tot het kruis. De openluchtsamenkomst op het plein te Tondano alsook in den buitenpost Tonsea Lama, kenmerkten zich door zeer groote belangstelling. In laatst genoemde plaats

Adjutant en mevrouw Kalangi met een groepje heilssoldaten en kinderen van Remboken.

knielden twee jonge mannen neer aan de geïmproviseerde zondaarsbank. Den volgenden dag in TOMOHON had de Kolonel een zeer prettig contact met de leden van de Synode der Minahassasche Kerk. De belangen van Gods koninkrijk werden besproken en tenslotte zocht men tezamen kracht bij den Allerhoogste, Wiens dienstknechten wij allen zijn.

Den volgenden dag ging het terug naar MANADO voor bijzondere samenkomsten in korps II. Jammer, dat de zware tropische regens onze plannen eenigszins verhinderden, doch de avondsamenkomst werd toch nog bezocht door een honderdtal menschen en vijf zielen kwamen tot den Heer.

In AMOERANG waren in het bioscoopgebouw een zeventienhonderd menschen bijeen, terwijl velen nog buiten stonden. Zeer aandachtig werd geluisterd naar al wat de Kolonel aan de hand van de lichtbeelden-platen vertelde.

In TOEMPAAN werd den daarop volgenden dag een optocht gehouden, welke eindigde in een fijne openluchtsamenkomst. De avondbijeenoekomst werd gehouden onder een atap afdak, dat naast de zaal gebouwd was. Deze staat op palen en het was aardig te zien, hoe behalve de groote schare onder het afdak, ook uit alle ramen van de zaal de menschen zich verdrongen om te luisteren, terwijl de kinderen onder de zaal een goed plaatsje vonden. Een diepe indruk maakte de prediking op de schare en enkelen zochten vergeving van zonden. Terugkomend in Manado, werden wij diep getroffen door het bericht van het plotseling heengaan van Fransje, de zoon van de Kapiteins Tondaju. Slechts 14 dagen tevoren was hij met den Kolonel meegekomen van Java om bij zijn

ouders te zijn. Hoewel deze diep bedroefd waren, was het getuigenis van den vader toch een zegen voor ons allen. Hij zeide o.m. „Wat de Heer doet is welgedaan. Ik ben blij, dat ik mijn jongen nog even mocht zien, doch ik vertrouw, dat ik hem later in den hemel weder zal ontmoeten.” De begrafenis was voor den Kommandant een gelegenheid om de aanwezigen te bepalen bij de eeuwige dingen en de onzekerheid van het leven. Moge God de ouders zegenen!

De vaarwelsamenkomst in MANADO I werd gekenmerkt door een geest van dank-

baarheid voor de groote overwinningen, welke gedurende deze tournee werden behaald. Brigadier Brandt, de Divisie-officier, gaf een verslag van dezen 17daagschen Veldtocht en dankte namens de makkers, voor al wat onze leider in den naam en kracht des Heeren had gebracht. De laatste toespraak van den Kolonel legde den nadruk op onzen plicht als Christen om „te doen wat wij kunnen” voor de uitbreiding van Gods koninkrijk. Ook nu kwamen wederom velen tot overgave.

Het bezoek aan de Minahassa is gezegend geweest. Het contact met de B.B.-ambtenaren, zoowel als de inheemsche districtshoofden was bijzonder aangenaam en zal ongetwijfeld ons Legerwerk ten goede komen. De besprekingen met de predikanten, de samenkomsten met onze officieren en eigen makkers, zoowel als de openbare samenkomsten hebben veel zichtbare vruchten gedragen, doch wij vertrouwen, dat de nawerking van dit alles door God nog op honderdvoudige wijze zal gezegend worden. In het geheel zijn 148 zielen neergeknielend aan 's Kruises voet. Vijf en twintig soldaten en 12 rekruten werden ingezegend en 12 kinderen aan den Heer gewijd.

Er heerschte groote drukte bij de kade, toen de „Bontekoe” zou vertrekken naar Makassar. Alle officieren en vele makkers waren opgekomen om hun leider vaarwel te zeggen, het scheen alsof zij hem gaarne hadden willen houden, maar het leven is eenmaal „komen en gaan” en toen de scheepsfluit voor de vierde maal geblazen was, moest ook dit bezoek, hoe zegenrijk ook, ten einde komen.

God zegene de Minahassa! God zegene ons Leger!

Y.

„VERVULD VAN DEN HEILIGEN GEEST”

DOOR COMMISSIONER M. J. v. d. WERKEN (R)

En zij werden allen vervuld van den Heiligen Geest.”

Hand 2:4 a.

De dag van het Pinksterfeest is aan gebroken. Het tijdstip van de vervulling van de groote, in haar karakter nog onbekende belofte, is gekomen. Jeruzalem, de schoone, veel bezongen, heerlijke, heilige en toch gedoemde stad, gaat nog eens een dag beleven, die misschien niet in de annalen der stad, maar wel in de geschiedenis der wereld zal geboekstaafd worden.

Nog versch ligt in de herinnering die andere dag, toen de diepste duisternis voor den tijd van drie uren de aarde bedekte en vele ontslapenen gezien werden in de straten der heilige stad. Dien dag werd Jezus van Nazareth gekruisigd.

De Farizeërs en de schriftgeleerden hebben zich echter getroost met de gedachte, dat men verder niets te vreezen heeft van de volgelingen van den Nazarener. De kleine schare, eenvoudige menschen, die visschers en vrouwen uit Galilea, laten niets meer van zich hooren en men begint zoo langzamerhand hun bestaan te vergeten, als men er ooit ernstig rekening mee heeft gehouden.

En waar zijn zij?

Met gesloten deuren komen zij dag aan dag bijeen „eendrachtelijk volhardende in het bidden en smeeken”. Inderdaad hier zijn in deze opperzaal „niet vele edelen en niet vele machtigen” volgens den maatstaf der wereld. En toch — edeler en machtiger dan dezen zoekt men tevergeefs in priesterkring en koningshuis.

De dag is vervuld. Op de biddende wachtende schare wordt uitgestort de wondere kracht des Heiligen Geestes.

De Meester had gezegd: „Gij zult ontvangen de kracht des Heiligen Geestes, Die over u komen zal en Gij zult Mijne getuigen zijn, zoo te Jeruzalem, als in geheel Judea en Samaria en tot aan het uiterste der aarde”.

Nu is ze over hen gekomen, die geheimzinnige, vrijmakende, reinigende voortstuwende macht en in een oogenblik verandert het smeeken in jubelen, de beschroomdheid in moed, de twijfel in krachtig gelooven en de vrees in heilige onversaagdheid.

Naar buiten tot de menigte, die samenstroomt, drijft hen de Geest van God, en Petrus stort in vurige, doordringende taal zijn ziel uit over Jeruzalem. Petrus, die zich schaamde zijn Meester te belijden tegenover een dienstmeisje. Hoor, hoe hij nu de duizenden toeroept: „Zoo wete dan zekerlijk het gansche huis Israëls, dat God Hem tot een Heer en Christus gemaakt heeft, namelijk dezen Jezus, Dien gij gekruisigd hebt”.

Dien dag werden drieduizend zielen bekeerd. Petrus, was nog Petrus, Thomas nog Thomas en de vrouwen waren nog dezelfde, oogenschijnlijk zoo zwakke vrouwen, maar in hun aller binnenste woonde een nieuwe kracht, gloeide een vuur, dat de zwakken sterk maakt en de overwonnenen overwinnaars. De komst van den Heiligen Geest bracht dit verschil teweeg en niet slechts het Sanhedrin, maar geheel de bestaande wereld had en heeft rekening te houden met de discipelen van den Nazarener, met de afgezanten van den Zone Gods.

Mijn makker, broeder en zuster, Heilssoldaat en mede-Christen, nietwaar, als wij iets vurig begeeren, dan is het, ook getuigen van Jezus Christus te zijn. Wij willen van Zijn liefde en macht getuigen, omdat wij Hem — al is het ook ten deele — kennen en Hij ons hart voor Zich gewonnen heeft. Het meest bedroevend is het daarom tot de erkentenis te moeten komen, dat er, helaas, zoo weinig kracht van ons uitgaat. En doet zich dan de vraag niet aan ons voor: Als er weinig kracht van ons uitgaat, is het dan niet, omdat er weinig kracht in ons is? Schuchterheid, menschenvrees, ontrouw, het zoeken van eigen eer en gemak, ongestadigheid van wandel, tegelijk met een oprechte liefde voor den Meester en een ernstig verlangen om Hem te volgen, kenmerkten de discipelen voor het Pinksterfeest. Vinden wij niet in eigen hart en leven dezelfde „gewisse kenteekenen”? Wat ontbreekt ons dan? De kracht des Heiligen Geestes! Krachteloosheid stempelt het hedendaagsche Christendom. En hoe dwalen zij, die de leemte trachten aan te vullen met uiterlijke aantrekkelijkheden, vertooning van menscheijk talent of het resultaat van menscheijk vernuft. Geestelijke arbeid kan slechts door de kracht des Geestes geschieden.

Het is gemakkelijker een preek te houden of een samenkomst te leiden, dan een stervende in de vallei der schaduwen des doods licht en troost te verschaffen of een klein kind tot Jezus te brengen. Hoe menigeen heeft machteloos bijeen sterfbed gestaan, die toch zeker wel bidden kon en veel bijbelkennis bezat.

Helaas, de wijding, de kracht des Heiligen Geestes ontbrak aan de schoone woorden en zij faalden in hun doel. Zij beroerden de ziel niet. „Wij

hebben niet gekund” en „Wij kunnen niet” moet nog de oprechte bekentenis zijn van zoovele van Gods geliefde kinderen. Het zijn de „moeilijke gevallen”, die de machteloosheid openbaren. En toch wordt er zooveel om den Heiligen Geest gebeden. Wat heerlijke liederen zingen wij niet in onze zalen.

„Daal als in tijden van ouds op ons Heilige Geest!”

en „O, Christus, Bron van licht en Zend het vuur!”

Helaas, het geschiedt zoo menigmaal gedachteloos! Zou God, de Heilige Geest, komen op zulk een gebed? Hij wordt immers niet ernstig verwacht! Anderen weer vergeten, dat de tempel eerst gereinigd moet worden en daarna met Gods tegenwoordigheid vervuld. Alle zonde en alle twijfelachtige dingen moeten weggedaan worden, zal Hij tot Zijn tempel komen.

* * *

Luisteren wij nog eens naar Gods heerlijke toezegging! „En het zal zijn in de laatste dagen, dat Ik zal uitstorten van Mijnen Geest op alle vleesch”. Komt de belofte des Vaders dan ons ook niet toe, mijn makkers en vrienden? Zullen wij nog langer zwak zijn, als wij sterk kunnen wezen, en overwinnen, waar wij meer dan overwinnaars kunnen zijn?

Mijn makkers, heilssoldaten, ook voor ons is de belofte, maar ook voor ons geldt het woord: „Dit geslacht vaart niet uit dan door bidden en vasten”.

Zendt Hij ook ons dan niet naar binnenkamer en opperzaal en eerst daarna naar de tempeltreden van ons Jeruzalem en tot het uiterste der aarde?

DE GENERAAL SPREEKT TOT HAAR SOLDATEN

Mijn waarde makkers en vrienden,

Ik vraag U deze mijn laatste woorden tot U gericht, met betrekking tot de Zelfverloochenings-Aanvraag van 1939, aan te hooren, als stonden wij van aangezicht tot aangezicht tegenover elkaar en als komend regelrecht van mijn hart tot het Uwe.

De zaak, waarvoor ik Uw aandacht vraag, is van zeer groot belang voor het Leger des Heils bij zijn kruistocht om den menschen het Evangelie te brengen en maatschappelijken bijstand te verlenen aan mannen, vrouwen en kinderen van elke lage der maatschappij.

De Zelfverloochenings-Aanvraag is een bron van inspiratie voor ons allen, aangezien zij den nadruk legt op de voornaamste beginselen van den godsdienst van onzen Heer Jezus Christus — opoffering en zelfverloochening — welke Hij onderwees en in Zijn eigen leven bevestigde tijdens Zijn omwandeling op aarde. „Zoo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis dagelijks op en volge Mij.”

Wij moeten alles doen, wat in ons vermogen ligt, om den veelzijdigen arbeid der officieren en andere werkers in dienst van ons Leger, voort te zetten en uit te breiden. Het is daarom, dat ons gevraagd wordt ons geld te geven en wij ons ook wenden tot anderen, om hen te vragen hun bijdrage te schenken. Dat is ons bijzonder voorrecht. Het is een bindende plicht ons deel te doen in het wonderbare programma van Evangelisatie — maatschappelijk — en zendingswerk, dat voor zulk een groot deel afhankelijk is van ons Zelfverloochenings-Fonds.

Daarom, mijn waarde makkers, wend ik mij tot U. Gij moet Uw uiterste best doen! Laat niemand achterblijven in het nemen van een actief aandeel in deze poging. Niemand onzer kan ALLES doen, doch elkeen kan IETS doen.

Ofschoon wij wellicht slechts één talent hebben, kunnen wij dit toch op rente zetten. God zal er voor zorgen, dat het vermeerdert. En mag ik U vragen Uw persoonlijke bijdrage evenredig te maken aan die, welke gij van anderen ontvangt? Zoo groot mogelijk — daarbij in gedachten houdend, hoe drukkend de nood der der wereld is.

Het geven van Uw eigen gave, zoowel als het collecteeren van die van onze vrienden, zal zegen brengen aan Uw eigen ziel. Het zal een groote bemoediging zijn voor Uw kameraden. Zij zullen opnieuw moed vatten, als zij hooren op welk een wijze gij hun geholpen hebt. Gij weet, hoe de zendingslast mij, als Uw Generaal, op het hart gebonden is. Tezamen moeten wij met geestdrift deze taak oppvatten.

Tot slot wil ik nog een woord zeggen, omtrent de groote geestelijke mogelijkheden van zelfverloochening. Deze is een der noodzakelijke factoren in de ervaring van een Christen. Zonder zelfverloochening is het onmogelijk Christus te kennen in al Zijn volheid, Hem, die Zichzelf gaf tot in den dood om onzentwil. Zullen wij deze weken van zelfverloochening maken tot een onvergetelijken tijd voor onze ziel, een tijd, waarin wij onszelf onderdompelen in oneindige liefde, die den mensch verbindt aan het hart van Christus; een tijd, waarin wij een duidelijk visioen krijgen van de wijde van Gods barmhartigheid, een klaarder begrip van Zijn teederheid en ontferming?

Laat ieder onzer dezen tijd doen zijn: een periode van volkomen overgave van onszelf en al wat wij bezitten, tot de eer van Zijn naam en de redding van alle natiën en geslachten.

Mijn waarde makkers, ik doe een beroep op U, om deze gelegenheid aan te grijpen door op praktische wijze den geest van Uw Heiland te openbaren!

Internationaal Hoofdkwartier, 7 Maart 1939.

EVANGELINE BOOTH.

Mevrouw Van Starckenborgh. Tot onze spijt konden wij geen foto van onze geëerde gaste bemachtigen, genomen bij haar bezoek aan

HOOG BEZOEK AAN KASIJAN.

Mevr. Tjarda van Starckenborgh Stachouwer bezoekt met de freule en haar gevolg onze Kolonie voor Behoeftige Inheemschen bij Djember.

Het was een internationaal gezelschap, wat op de kolonie bij dit bezoek vereenigd was. Mevrouw Van Starckenborgh zelf van Amerikaansche afkomst, was vergezeld o.a. van de Raden Ajoe van Djember. Dan waren daar de Chef-Secretaris en mevrouw Majoor Röed als Engelschen, Majoor Roslund als Zweedsche, terwijl Majoor Röed een Noor is. Eén belang bracht hen echter te zamen: de belangstelling voor den armen Javaan!

konden wij geen foto van onze geëerde gaste onze Kolonie.

DAT er hoog bezoek verwacht werd op onze kolonie te Kasijan was reeds dagen lang duidelijk merkbaar. Alles was dan ook keurig in orde, voor zoover men met de beschikking over primitieve middelen op een bedelaars-kolonie over „keurig” spreken kan. 't Was er schoon en gezellig versierd met vele vlaggen en dat zegt al veel!

In twee lange rijen stonden de kinderen der Kolonie opgesteld en zongen bij aankomst het hooge Gezelschap in het Maleisch het „Wilhelmus” toe, wat zeer in den smaak viel.

De Chef-Secretaris en Majoor Ramaker waren aanwezig om met de officieren van Kasijan zelf, mevrouw Van Starckenborgh en haar gevolg rond te leiden en spoedig was men na de eerste kennismaking op stap. Met groote belangstelling nam de geëerde Gaste, toegelicht door den Chef-Secretaris, alles in oogenschouw. De keuken, slaapzalen, woningen der gehuwden, de mattenmakerij, alles werd bezichtigd en ofschoon het primitieve natuurlijk op moest vallen, was mevrouw Van Starckenborgh toch zeer getroffen door de netheid van het geheel. Met een scherp oog, zag zij ook dadelijk dat, wat met

voldoenden financieelen steun nog veel verbeterd kan worden. Toch roemde zij wat met de beperkte middelen, doch met veel liefde, aan deze plaats tot stand was gebracht.

Tot slot werd ook een bezoek gebracht aan het kleine witte gebouwtje, het domein van Majoor Roslund, namelijk, de Polikliniek, waar dagelijks tientallen komen uit de gansche omgeving om geholpen te worden. De hooge Gaste was met dezen arbeid zeer ingenomen, welke ook ongetwijfeld een grooten zegen is voor de bevolking van deze armelijke streek.

Diep onder den indruk van al de ellendige stumperds, die hier een onderdak vinden (bijna 400) en waaronder men: zwakzinnigen, doofstommen, kreupelen, lammen, blinden aantreft, ging mevrouw met de haar vergezellende autoriteiten nog een oogenblik naar het huis van de Majors Röed, de beheerders der kolonie, en gebruikte daar een koelen dronk. De warme belangstelling in alles en de hartelijke handdruk tot afscheid hebben onze makkers zeer bemoedigd en ook voor de patiënten is dit een niet spoedig te vergeten dag geweest, waarover zij nog lang zullen napraten.

Een Javaansch Kinderhuis geopend te Blitar

De Chef-Secretaris leidt de Openingsplechtigheid.
Assistent-resident mr. O. J. A. Quartero spreekt.

te wekken. Wat gemist kon worden, werd gegeven en na enkele weken was het huis bewoonbaar en arriveerde Majoor Ingham met haar clubje Javaansche kinderen (oud-bewonertjes van ons Huis in Djokja) om het in beslag te nemen. Met „grootte” oogen en stil van vreugd namen de kleintjes hun mooie nieuwe huis in oogenschouw en de Majoor niet minder.

Op Zaterdag 18 Maart had de officieele opening plaats onder leiding van den Chef-Secretaris. De belangstelling zoowel van Europeesche als inheemsche zijde was algemeen.

Onder de genoodigden merkten we op van het bestuur van Blitar, den regent, R. M. A. A. Warsdingrat, den assistent-resident mr. O. J. A. Quartero, den patih, A boelmanap, den wedono en assistent-wedono, den directeur van het gemeenteziekenhuis dr. R. Soemantri, de raden ajoe regent, mevrouw Quartero, dr. Tan en dr. Stibbe.

Nadat mevrouw Quartero de deur geopend had, verklaarde zij het kindertehuis voor geopend.

De verslaggever van de „Locomotief” vermeldde wel, dat na opening van de deur, de gasten zich naar het paviljoen begaven, doch dat ging maar niet zoo dadelijk. Wij zagen de heeren zoowel als de dames onmiddellijk de slaapzalen binnengaan, de met zeildoek bespannen bedden inspecteeren en even moest de uitnodiging tot een korten dienst herhaald worden, om ze mee te krijgen!

Zeker een sprekend bewijs van de oprechte belangstelling der aanwezigen.

Met zang en gebed werd de korte openingsdienst begonnen, waarna Lt. Kolonel Ridsdel de vrienden welkom heette en op duidelijke wijze uiteen zette, hoe de behoefte aan dit tehuis zich reeds lang, immer sinds de noodzakelijke sluiting destijds door de crisis-moeilijkheden van het Tehuis in Djokja, had doen gevoelen. Namens den Terr. Kommandant, die op tournee was in de Minahassa, deed hij dan ook een dringend beroep op allen, om dezen arbeid met hun sympathie en practisch medeleven te steunen. Natuurlijk werd ook in deze toespraak de nadruk gelegd op het hoogere doel, wat het Leger des Heils met al zijn arbeid heeft en gewezen op de hulp van God, die wij ook voor dit nieuwe huis zoozeer noodig hebben. Majoor Ingham werd als de directrice voorgesteld, waarna eerst de kinderen een lied ten gehoor brachten.

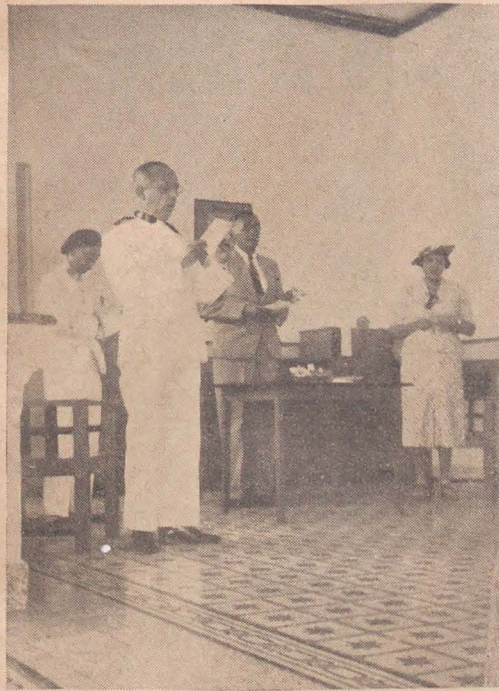
De assistent-resident tevens burgemeester van Blitar, mr. Quartero, sprak een

woord namens den resident van Kediri, die zich liet verontschuldigen zelf niet bij de opening tegenwoordig te kunnen zijn, aangezien andere ambtsbezigheden hem dit verhinderden.

Spreker wees in welgekozen woorden op het groote sociale belang van een inrichting als deze, die dan ook den steun verdiende van alle bevolkingsgroepen, welken steun hij hierbij, van de zijde van hem en zijn corps toezegde!

Nu deden de kinderen den „Bloemenmarsch”, dien zij keurig uitvoerden. Toen de Chef-Secretaris opmerkte, dat de directrice hun dit bloemenspel zeker slechts met veel moeite had bijgebracht, was de instemming zoo hartelijk, dat men dadelijk voelde, dat de aanwezigen zich de moeilijke taak van opvoeding en leiding dezer kleinen wel bewust waren.

Majoor Barbier zette, bij afwezigheid door ziekte van Brigadier Stewart, met enkele woorden den arbeid onder kinderen, door het Leger des Heils in Ned.-Indië verricht, uiteen. Spoedig werd nu deze korte dienst beëindigd en werd een rondgang door het huis gemaakt.

De eere-gasten v.r.n.l.: mevrouw Quartero, de ass. resident en de regent.

ZES jaar lang stond het groote Chineesche huis middenin de inheemsche buurt in Blitar leeg. Toen kwam op zekeren dag het Leger des Heils en, als door God geleid, werden de schreden gericht naar dit gebouw. „Als voor ons doel gebouwd”, was de conclusie van den Chef-Secretaris, die met Brigadier Stewart, de Vrouwen Maatsch. Secretaresse, op zoek was naar een geschikt huis.

Spoedig waren nu de zaken geregeld, de werklui aan den slag en Majoor Berge, die de voorbereidingen zou treffen, druk bezig met het bezoeken van de ingezetenen van Blitar, teneinde belangstelling voor het Huis

VOOR HEMELVAARTSDAG

„Heft uwe hoofden op, gij poorten! ja, heft op, gij eeuwige deuren! opdat de Koning der eere inga”.

Psalm 24 : 7.

Wat zien we, als we den Koning der eere volgen, nadat Hij de kluisters van dood en graf heeft verbroken?

Hij gaat naar den Olijfberg, en Zijn volgelingen zijn bij Hem. Golgotha met zijn strijd ligt voor eeuwig achter Hem. En van den Olijfberg vaart Hij ten hemel op.

Aangrijpend tooneel: de Koning der eere, met de teekenen van Zijn wonden in handen en voeten, stijgt omhoog. Die Hem gevolgd waren en gediend hadden, worden gezegend en zij zien hun Meester gaan: hun oogen staren Hem na, totdat een wolk hun het gezicht op hun Meester beneemt. Wat Hij hun gezegd had, geschiedde nu ook werkelijk: Jezus keerde weder tot den Vader, van Wien Hij was nedergekomen.

De hemel heeft den Koning der eere ontvangen!

De eeuwige deuren hebben zich geopend voor den Koning van hemel en aarde.

Daar ontvangt Hij de plaats der hoogste eere, en zet Hij Zich aan de rechterhand Gods.

Daar „leeft” Hij Zijn verlostten ten goede, voor hen biddende als een barmhartige en medelijdende Hoogepriester en als een trouwe Voorspraak. Daar is Hij de alleen waardige, die de hulde der Engelen in ontvangst neemt en wacht op den door den Vader bestemden dag Zijner openbaring in deze wereld.

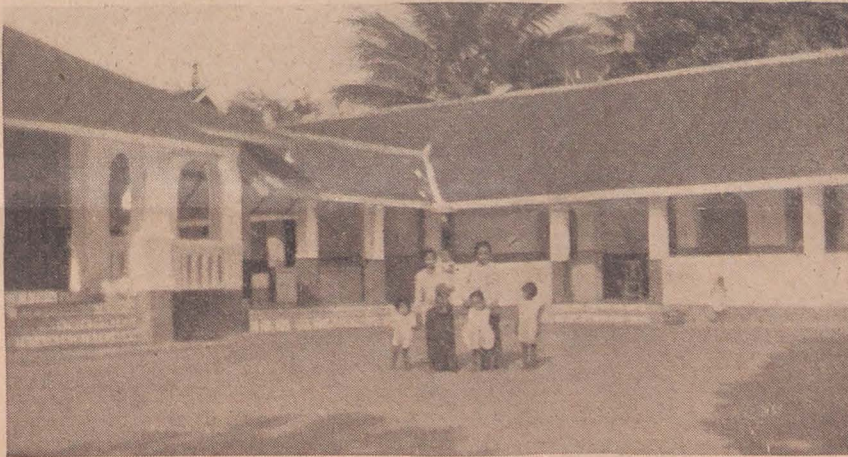
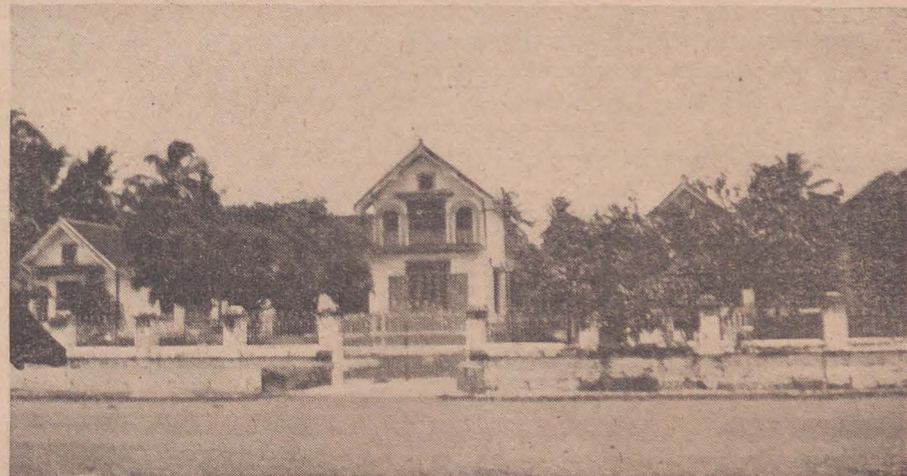
De Koning der eere, eens hier beneden onteerd, zal op deze zelfde aarde worden geopenbaard in heerlijkheid. Aller oóg zal Hem zien. De hemel zal zich openen en de Getrouwe en de Waarachtige zal worden aanschouwd op het witte paard. Op Zijn hoofd zullen vele koninklijke diademen zijn. Zijn naam wordt genoemd het Woord Gods. Op Zijn kleed en op Zijn dij heeft Hij den naam geschreven: Koning der koningen en Heere der heeren!

Dat is de dag, waarin ten volle Davids lied over de poorten en de deuren en den Koning der eere in vervulling zal gaan!

„Timothéus”

J. T.

Een blik op het nieuwe huis. Van het paviljoen rechts is alleen het dak zichtbaar.

Een kijkje op het ruime achtererf.

De hartelijke woorden van instemming met den eenvoud en netheid dezer inrichting, opgevangen gedurende dezen rondgang, waren een groote bemoediging voor hen, die zich zooveel arbeid getroost hadden, alles zoo spoedig en keurig in orde te brengen, waaronder wij ook gaarne de warme vrienden van ons werk in Blitar noemen. Wij eindigen dit verslag met de bede, door den Chef-Secretaris aan het einde van zijn toespraak geuit: Moge 's Heeren rijkste zegen rusten op deze kinderen en allen, die hen verzorgen!

B.

ONZE GENERAAL IN BELGIË.

Van het Internationaal Hoofdkwartier werd bericht ontvangen over het bezoek van Generaal Evangeline Booth aan België, bij gelegenheid van het 50-jarig jubileum van den Legerarbeid in dat land. Tegelijkertijd werd Kolonel Mary Booth door de Generaal geïnstalleerd als Territoriale Kommandante van België, dat in Maart tot een zelfstandig Territorie is gemaakt.

De „Salle Coloniale” te Brussel was bij deze gelegenheid gevuld met een zeer geëerd publiek. Vele vooraanstaande personen, w.o. enkele ministers en ambtenaren uit politieke en andere kringen, gaven de Generaal een hartelijk welkom. Ook de officieren en makkers verwelkomden onze internationale leidster met groot enthousiasme.

Mr. Paul Hymans, de bekende Belgische staatsman en Minister van Staat, sprak zeer waardeerende woorden over den geestelijken zoowel als den maatschappelijken arbeid van het Leger des Heils in België.

Kolonel Mary Booth, werd door de Generaal op hartelijke wijze aan het publiek voorgesteld en even hartelijk door de aanwezigen als de leidster van het Legerwerk in België begroet.

De bijeenkomst werd gesloten met een bijzonder warme betuiging van liefde aan onze Generaal, terwijl de hoop werd uitgesproken voor een periode van grooten zegen voor het nieuwe Territorie.

Wij verheugen ons over deze goede berichten en bidden Gods zegen op onze Generaal en den arbeid in België.

DE BIJ EN DE VLINDER.

HET was maar een kleine bloemenwinkel, waar zoowel binnen als buiten de bloemen in bonte mengeling waren uitgestald. Zij waren dien morgen versch geplukt uit den tuin van een ouden Japanschen bloemist. Hij had zijn bloemen lief, als waren het zijn kinderen en als hij ze ter markt bracht, waren ze zoo geurig en frisch, dat ze bij de voorbijgangers der groote stad het verlangen naar „buiten” opwekten.

Een klant was bezig uit den grooten voorraad een keuze te doen, toen een vlinder en een bij zich tegelijk neerzetten op een der kleurige gladiolen. De vlinder fladderde bevallig doch onzeker over de bloemen, nu eens hier dan daar toevend. Ten laatste bleef ze rusten op een groote roode bloem en bewoog heel langzaam de vleugels in den stralenden zonneschijn.

De bij daarentegen koos zich dadelijk een bloem en drong onmiddellijk door tot het hart om daar den honig te zoeken. Enkele oogenblikken daarna kwam zij weer te voorschijn en koos zich een andere bloem, totdat zij tenslotte verzadigd wegvloog.

De oude bloemist had den vlinder en de bij met groote belangstelling gevolgd en toen ze wegvlogen, keerde hij zich tot zijn klant en zei: „Ze doen als vele mensen, vindt U niet? De vlinder krijgt niets, omdat hij nergens naar zoekt, maar de bij vindt honig, omdat ze honig zoekt”.

***

Twee mensen gingen naar de kerk. De een was geïnteresseerd in de schoonheid van het kerkorgel, de welsprekendheid van den predikant, de architectuur van het gebouw, den beschaafden, prettigen omgang van de kerkgangers.

De ander ging met een gebroken hart met de hoop in de kerk God te ontmoeten en beiden vonden, wat zij zochten.

Het machtige orgel speelde voor allen gelijk, doch in dezelfde rij stoelen zat een man, die niets van muziek afwist en een, die met zijn gansche ziel in de muziek opging. De klanken waren dezelfde, doch de een nam er niets, de ander alles van mee.

De prediking van Gods woord kwam tot beiden — aan den een ging ze voorbij, voor den ander betekende ze heeling en levensvernieuwing.

***

Twee mannen stonden voor een kiosk met boeken. De een koos zich een mooi Tijdschrift met interessante artikelen van be-gaafde schrijvers. De ander koos zich een goedkoop roman. Beiden konden „honig” van het boekenrek gekozen hebben. De een echter miste iets van groote waarde, omdat hij niet het verhevene en schoone zocht, de ander werd rijker.

De mooiste rozen van den bloemist konden den vlinder geen honig geven, omdat deze hem niet begeerde. De eenvoudigste bloem in het veld kon echter honig leveren aan de bij; daartoe was geen bekroonde bloem noodig.

De grootste taak in dit leven is de ontwikkeling onzer capaciteiten. Degene, die zijn tijd gebruikt om zijn ziel te verruimen, wordt nooit levensmoe. Hij, die zoekt, zonder zich tijd te geven om te ontvangen, wordt altijd teleurgesteld. Het grootste levensprobleem ligt in den mensch zelf. Gaan wij daarom met onszelf en al onze problemen tot Hem, Die nooit teleurstelt.

Roy L. Smith.

Mevrouw
Brigadier
Woodward
vertelt over den
Gezinsbond in

MIDDEN-CELEBES.

De eerste afdeling van dezen Internationalen Bond in Midden-Celebes werd opgericht in 1927 en wel te Kantewoe. Langen tijd was deze een éénling, totdat in 1934 Koelawi volgde. Sindsdien is er een gestadige vooruitgang te bespeuren geweest en momenteel is in 18 posten een afdeling van den Gezinsbond. Bijna overal is de vrouw van den bevelvoerende officier ter plaatse, de secretaresse van den Bond.

In vele gevallen moeten de vrouwen verre afstanden afleggen, om de wekelijksche samenkomst bij te wonen. Vooral in de bergstreken zijn dikwijls groote moeilijkheden aan deze tochten verbonden. Sommige vrouwen moeten 4 — 5 maal de rivier over-

WELZALIG 't huis, waar Jezus heerscht,
En liefde elk hart vervult;
Waar allen één zijn, en God eerst,
Waar men geen tweedracht duldt.

Welzalg 't huis, waar Jezus' naam
Elk zoekt in de ooren klinkt;
Waar oud en jong, vereend te zaam,
Den lof des Heeren zingt.

steken. Op de heenreis met stralenden zonneshijn gaat dat prachtig, doch ..... plotseling komt in den namiddag het onweer opzetten, gepaard met hevige regens, zoodat de rivieren zwellen en de terugtocht moet uitgesteld worden tot ..... den volgenden morgen!

Mevr. Majoor Nelwan, de vrouw van den ass. Sectie-Officier van het Kantewoe-district, ging tot voor kort iedere maand een Gezinsbondsamenkomst leiden te Rarangganao. Dit betekende een reis van vijf uur, waarvan er vier uur geklommen moest worden. In Bora waar mevrouw Nelwan de Secretaresse is, heeft men eenige weef-toestellen en leeren de vrouwen weven.

Het traditioneele kopje thee is deze vrouwen in Midden-Celebes even welkom, als haar zusters in de Europeesche landen. De vrouwen brengen op de wekelijksche bijeenkomst haar eigen werk mee, doch soms

wordt hun de stof verschaft. Als zij weten, dat het kleedingsstuk later meegenomen mag worden, is de ijver dubbel groot.

Onze vrouwen in Midden-Celebes begrijpen niet ten volle al wat haar verteld wordt, doch wij gelooven, dat God, Die het hart aanziet, het uitgestrooide zaad zal doen ontkiemen en te zijner tijd rijken wasdom geven.

GEZINSBOND-NIEUWS VAN SUMATRA.

Brigadier Meyer schreef ons: „In Noord-Sumatra hebben wij in elken post ook een Gezinsbond. Het nieuwste „takje” is Pematang Siantar, waar mevrouw Brigadier Meyer het genoeg had bij de oprichting tegenwoordig te zijn. Nadien zijn er nog weer leden bijgekomen. De afdeling op Poeloe si Tjanang wordt steeds door een flinke schare zusters bezocht en de samenkomsten zijn een groote bemoediging voor haar, die zoveel moeten ontberen”.

De Gezinsbond van Makassar — ZUID-CELEBES.

Deze kiek werd reeds eenigen tijd geleden genomen, doch wij plaatsen haar, om in het bijzonder de leden van onzen Gezinsbond in Ned.-Indië te laten zien, dat in dezen post, waar onze zusters zelden of ooit bezoek van „buitenaf” krijgen, toch een mooi aantal mede-zusters is, die er trotsch op zijn deel uit te maken van den internationalen Gezinsbond van het Leger des Heils. Wij zenden haar vanuit de verte een hartelijken zuster-groet.

Mevrouw
Brigadier Hiorth,
de G.B.-Secretaresse
voor de

KWEEKSCHOOL-DIVISIE.

Feitelijk had ik genoeg van het huisbezoek doen dien dag! De verzengende hitte, de „geur” van allerlei etenswaren, gedroogde visch e.d. in de nauwe straatjes van de inheemsche wijk, maakten moe en lusteloos.

Op aandringen echter van de zuster, die mij vergezeld staptten wij toch nog een der huisjes binnen. Haar jeugdviandin woonde daar, iemand, die echter geheel vreemd stond tegenover het Leger des Heils. Wij werden vriendelijk ontvangen en toen wij later neerknielden en baden, stelde zij dit blijkbaar zeer op prijs. Ook beloofde zij dien dag de bijzondere Gezinsbondsamenkomst te bezoeken. Hiertoe aangespoord door haar vriendin, werd zij een trouw lid van onzen Bond. Ook werd in haar hart het verlangen wakker naar schuldvergeving en vrede met God. Ofschoon niet dadelijk het licht tot haar doordrong, liet God haar niet los en eindelijk werd zij op wonderbare wijze bekeerd. Het was een moeilijke stap voor haar, want zij was een hartstochtelijke dobbelaarster, doch zij werd een nieuw schepsel in Christus. Halleluja!

Vele zijn de bewijzen van waardeering voor onzen Gezinsbond. Een van de leden, die analphabeet was, nam altijd den bijbeltekst op een stuk papier mee naar huis, omdat haar man dezen dan thuis voorlas. Een Eur. militair bracht zelf zijn vrouw altijd naar de wekelijksche bijeenkomst, „want”, zeide hij, „hier leert mijn vrouw slechts goede dingen die tot heil strekken voor mijn huis.”

Als mijn persoonlijke ondervinding wil ik gaarne de woorden van een schrijver gebruiken:

„Toen ik bad: „Geef mij geluk en zegen,”
Volgden verdriet mij en tegenspoed, op al mijn wegen.
Maar toen ik bad: „Heer, help mij geluk te brengen”
Daalde het tot mij neer, als op engelenwijken.”

Mevrouw
Brigadier Rosenlund
van de

MIDDEN-JAVA-DIVISIE.

Het Gezinsbondwerk heeft reeds sinds vele jaren de liefde van mijn hart, om de ontelbare kansen, die het biedt en den zegenrijken invloed, die er door verspreid wordt in het gezinsleven. Uit de talrijke gevallen, die wij in dit verband zouden kunnen noemen, kies ik het volgende.

Een onderwijzeres vertelde mij over een oude, ongehuwde tante, die zoo knorrig en ongenaakbaar was, dat niemand van de geheele familie tenslotte meer met haar op kon schieten. Deze vrouw had een winkel en kwam daardoor in aanraking met vele menschen. Op zekeren morgen kwam er een vrouw binnen en terwijl zij haar inkoopende deed, vertelde zij over den Gezinsbond van het Leger des Heils. Zij noodigde de knorrig oude „tante” uit een keer mee te gaan en deed dit op zulk een wijze, dat deze niet goed kon weigeren. Zij kwam — en de Gezinsbond had een nieuw lid gewonnen.

De onderwijzeres vertelde verder: „Mijn tante is nu veranderd. Hoe wonderlijk veel-

zijdig is toch het werk van het Leger des Heils, dat het zich zelfs het lot van oude knorriges tantes aantrekt. Al het koude, afstootende is als weggesmolten en in plaats daarvan kwam zonneshijn en vriendelijkheid. De familie gaat haar nu opnieuw bezoeken en is niet alleen verheugd, maar ook verwonderd over de groote verandering, die plaatsgreep.

In de Midden-Java-Divisie hebben wij een afdeling van den Gezinsbond in 13 verschillende korpsen. De jongste „telg” is Ngawi, waar nu reeds een 15-tal leden is. De zegen des Heeren rust op dezen arbeid. Ook in Bendosari werd een Gezinsbond opgericht met 35 leden. Onder de Javaansche vrouwen in dezen Bond kan een heerlijk werk verricht worden.

Persoonlijk gevoel ik, dat, ofschoon wij een goed begin hebben, de kansen zeer groot zijn en wij meer kunnen bereiken. Medearbeidsters geeft Uw allerbeste, doet Uw allerbeste en gij zult goeden oogst hebben.

Mevrouw
Brigadier Brandt
van de

NOORD-CELEBES-DIVISIE.

De Gezinsbond in de Noord-Celebes-Divisie is pas aan het begin. Hier moeten onze Europeesche officieren feitelijk aanvagen met goede leidsters voor dezen tak van arbeid te vormen en vooral in de meer afgelegen, kleine posten is dit zeer moeilijk. Waar echter maar eenigszins mogelijk is een begin gemaakt en wij vertrouwen, dat deze jonge loot op zal wassen tot een krachtige plant.

(zie pag. 5 kol. 2)

G O D S D I E N S

ONZIE GEZ

HET was een goede gedachte van den meerdere bekendheid te geven en het lezers te brengen.

In verband met den Veldtocht der liefde in huis”, welk motto bijzonder goed het doel Voorwaar, een zeer belangrijk deel van daar het huisgezin een groote plaats in de gelukkige, tevreden natie kan verwachten, gevonden en uitgeleefd worden.

Om hieraan mee te helpen werd onlangs mevrouw Generaal Bramwell Booth opgeroepen arbeid zich verbreed over de lengte en breedte van warme Indië als in het koude Noorden veldtocht tegen al wat de gezondheid en het geluk van de natie bedreigt.

Het doel van onzen Bond is, om advies te geven op het gewone dagelijksche leven; en van gedachten en ervaring van alles, wat tot het een plaats te maken, waar ware liefde, vrede en kinderen aangenaam samen leven, waar betrecht.

Door lezingen omtrent hygiëne, baby-voeding in iedere samenkomst praktische hulp te verlenen. Iedere afdeling heeft een plaatselijk gezinsbond de leden met raad en daad bij te staan, zusters aangesteld tot het geregeld bezoeken.

Wij beschouwen met vreugde en dank de nuttigheid van onzen Bond van jaar tot jaar. Zeker past hier een woord van waardering voor de nuttigheid van onzen Bond van jaar tot jaar. Zeker past hier een woord van waardering voor de nuttigheid van onzen Bond van jaar tot jaar.

Veel kon gezegd worden van het vele ringsgevallen, die plaats hadden, met het gebed voor God en het Leger; vrouwen zijn wederom werk, gezinnen zijn bijna onherkenbaar veldtocht hiervan een kort bezoek, een gedeelte gezinsbond vriendelijk woord of een paar bloemen, die de natie verrijken.

Wij moeten voortbouwen op de fundamenteelen die jaren geleden met dit werk begonnen meer dan 80 landen; er op toezien, dat onzen behoeven onszelf meer nuttig te maken, in de toekomst voor elkander. Ook moeten wij meer leden aantrekken.

Welk een vreugde zou het zijn, als ieder voor het einde van het jaar. Dit is zeer belangrijk ten minste één lid te werven. De Gezinsbond waarom zouden niet nog meerderen daaraan deelnemen? zult gij zegen tot hen brengen en vreugde.

DE ROEPING

„Zij maakte alles altijd lichter om te dragen”. Dit werd gezegd van een stille vrouw, die niet veel verder bekend was dan binnen de vier muren van haar huis, maar die een pijnlijk ledige plaats achterliet, toen zij heengegaan was, om haar loon te ontvangen.

Iedereen, die haar in haar woning bezocht had, gevoelde zijn of haar dagelijksche taak minder zwaar en drukkend, door de manier, waarop zij tactvol en met teederheid had gedeeld in hun moeilijkheden. Zij was een levend voorbeeld van George Eliot's gezegde: „Waar leven wij voor, als wij niet proberen het leven voor anderen minder zwaar te maken?”

Dit moge al weinig schijnen om voor te leven in de oogen van sommige vrouwen en meisjes, maar toch is het een feit, dat vooral in de laatste jaren echtgenoot, kinderen en vrienden een vrouw, die de dingen lichter te dragen maakt, gezegend noemen.

Het leven in de crisis-jaren is bijzonder moeilijk geweest, doch gelukkig, dat men

ST IN HUIS

INSBOND

Door

Mevrouw
LT. KOLONEL
RIDSDEL

Nationale
Gezinsbond-
Secretaresse

Kommandant om aan den Gezinsbond wat werk hiervan onder de aandacht van onze

is het onderwerp voor Mei: „Godsdienst van onzen Bond weergeeft.

onze maatschappij wordt hierbij betrokken, samenleving inneemt en men slechts een maarmate vrede en geluk in het gezinsleven

meer 30 jaar geleden de Gezinsbond door licht. Vanuit Engeland heeft deze tak van edte der wereld. Men vindt zoowel in het vrouwen, die schouder aan schouder staan, geluk in gezinnen zou kunnen bedreigen. te geven aan de vrouwen, betrekking hebben gelegenheid te geven tot het uitwisselen het huisgezin, hoe nederig ook, betreft, en vreugde en vrede heerscht, waar man, vrouw reinheid, goede orde en spaarzaamheid wordt

erzorging, kinderopvoeding enz. trachten wij leenen aan moeders en jonge vrouwen.

Secretaresse, die zich verantwoordelijk stelt indien dit noodig mocht blijken. Ook zijn er der leden.

baarheid aan God den gestadigen groei en jaar.

ering en dank aan onze officieren en plaatswerk verrichten. Hun grootste vreugde is, staan in de soms moeilijke levensproblemen. goede, dat reeds bereikt werd, over bekeevolg, dat geheele gezinnen werden gewonnen er hereenigd met haar echtgenooten door dit eranderd ten goede en soms was het begin lezen uit den bijbel: GODS WOORD; een een zieke weer opvrolijkten.

menten, zoo trouw en goed gelegd door hen, zijn, eerst in Engeland en nu verspreid in onze Bond steeds groter en beter wordt. Wij mer toenemend in hulpvaardigheid en liefde zien te krijgen!

ere afdeling het leden-aantal verdubbeld had wel mogelijk, als ieder lid zich voornam om nd is een hulp en zegen geweest voor velen; a deeler! Als U belangstelling in hen toont, tot uw eigen hart.

In de Minahassa heerschen sommige typische gewoonten, waarmee wij ook met onzen arbeid onder de vrouwen rekening hebben te houden. Zoo mag b.v. op Dinsdag en Vrijdag geen kleeding geknipt worden, noch aan iets nieuws worden begonnen. Het volksgeloof wil, dat dit ongeluk aanbrengt, en wanneer ziekte of dood onder de menschen komt, wordt dit aan het huis geweten, waar dit gebod werd geschonden.

Laat ons zorgen, dat de vruchten der liefde niet te laat komen, te laat voor hen, die ze zoo gaarne zouden zien.

Welzalig 't huis, waar bede en lied
Aan Gode lof bereidt,
Zijn woord men mint, de zonde vliedt.
En leeft voor de eeuwigheid.

Geef, dat in onze woning, Heer,
Altijd Uw vrede woont!
Verbind in liefde ons altijd meer,
Zoo, dat ons leven 't toont!

Wat anders dan kleinigheden zijn het, ontelbare en telkens herhaalde kleinigheden, die huisgenooten op den duur zoo innig aan elkaar gehecht doen zijn? En wat anders dan kleinigheden ook weêr, ontelbare en telkens herhaalde kleinigheden, die huisgenooten tegen elkaar doen schuren en botsen? Het is de mooie en verantwoordelijke taak van de vrouw, om juist deze „kleinigheden” zoo te leiden, dat een goede harmonie bewaard blijft en „thuis” een liefelijke herinnering is voor allen, waar het leven hen ook voert.

De Gezinsbond van Bandoeng II, bezig het potje te koken, bij gelegenheid van een uitstapje.

De Gezinsbond van Bandoeng II, bezig het potje te koken, bij gelegenheid van een uitstapje.

Mevrouw
Brigadier Loois
vertelt iets over
den Gezinsbond in

AMBON.

Mevrouw Brigadier Loois, de secretaresse van onzen Gezinsbond in Ambon, schrijft over deze afdeling het volgende.

„Ook in Ambon is een mooie afdeling van onzen Bond. Het merkwaardige is, dat de wekelijksche bijeenkomst ook bezocht wordt door Mohammedaansche vrouwen en ofschoon zij niet komen met het doel, om Gods woord te hooren verkondigen, zoo gelooven wij toch, dat, hetgeen in deze middaguren besproken wordt, niet ledig zal weerkeeren.

Voor al het mogelijke om deze samenkomsten zoo aangenaam mogelijk te maken en door voordracht en lied het hare tot de gezelligheid bij te dragen. Wij hebben groote verwachting voor onzen Gezinsbond in de toekomst.”

Kolonel A. C. Beekhuis vijf en dertig jaar Heils-Officier.

Op een oude, verbleekte foto van onzen leider, Kolonel Beekhuis, als Kandidaat, ons met eenig materiaal ter „inzage” gegeven voor deze beknopte levensschets, staat op de achterzijde een tekst aangegeven, welke wij opzochten en dat woord gaf ons den sleutel tot het geheim van het zegenrijke, welslagende leven van den Kolonel.

„Ik zal Mijn verbond niet ontheiligen en hetgeen uit Mijne lippen gegaan is, zal Ik niet veranderen.” Als Gods dienstknecht heeft hij dit woord tot het zijne gemaakt en daaraan vastgehouden door alle levensomstandigheden heen, gedurende deze 35 jaar van dienst in het koninkrijk Gods als officier van het Leger des Heils.

In het licht van dat besluit is het ook geen wonder, dat zijn leven een gezegend leven geweest is, want de bijbel leert ons, dat „God is een Belooner dergenen, die Hem zoeken.”

In November 1903 verliet kandidaat Beekhuis de ouderlijke woning te Haarlem, om in opleiding te komen als Heilsofficier in de Kweekschool te Amsterdam op Rapenburg. Met grootsche idealen en een diepere liefde tot het verlorene, verliet hij reeds na vijf maanden deze Opleidingsschool, om als Veld-Officier uit te gaan en het Evangelie te prediken in verschillende posten, waar hij eerst als Luitenant, later zelf als bevelvoerende officier voor zijn Meester mocht arbeiden. Ook na zijn huwelijk met destijds

Luitenant Van Riet, bleef Kapitein Beekhuis Veld-officier. Na elke verandering van post werd de taak grooter en meer verantwoordelijk. Zijn verblijf in een korps betekende immer: aanvallen, nieuwe kansen zoeken in zaal en openlucht. Dit laatste was niet altijd even gemakkelijk. In Arnhem werd b.v. toestemming verkregen tot openluchtwerk, doch de bezorgde burgemeester ter plaatse zond een inspecteur met twaalf agenten, om zoo noodig een handje te helpen! Zoo trokken de Kapiteins Beekhuis van plaats tot plaats: Arnhem, Zutphen, Utrecht, Enschede, Groningen, Rotterdam I zullen de periode, onder hun bevel niet licht vergeten.

Kapitein Beekhuis was intusschen gebleken een bekwaam officier te zijn en werd nu gekozen voor meer verantwoordelijken arbeid en wel als Assistent-Kweekschool-leider. Later werd hij zelf de leider der Opleidingsschool en met onderbreking van 3 jaren slechts, dat hij als Divisie-Officier werkzaam was, mocht de Kolonel zich 12 jaar wijden aan de mooie, doch zeker niet gemakkelijke taak jonge menschen te vormen voor het Officerschap. Honderden jonge mannen en vrouwen zijn onder zijn leiding geweest.

De grondige kennis van Gods Woord, zoowel als van den nood der menschenziel, hebben Kolonel Beekhuis ook gemaakt tot een machtig prediker des Woords, die voor de groote scharen, welke ook gedurende deze Kweekschooljaren onder zijn gehoor kwamen (wij denken daarbij aan de wekelijksche Heiligingssamenkomsten in Amsterdam) tot eeuwig zegen is geweest.

Gedurende de 3 jaren, dat deze Kweekschool-arbeid onderbroken werd, rustte de taak van Divisie-Officier op de schouders van den Kolonel. Veel ervaring, die hem nu als leider van het Territorie zoo uitstekend te pas komt, werd in die periode opgedaan en draagt nu nog vrucht.

Gedurende de laatste jaren in Nederland was Kolonel Beekhuis de Chef-Secretaris en stond Kommandant Vlas in zijn taak voor het Leger in ons Vaderland trouw en bekwaam terzijde.

Bij dezen terugblik op de vijf en dertig jaar van dienst, waarvoor Kolonel Beekhuis een onderscheiding zal ontvangen van Generaal Evangeline Booth, is de reden tot de grootste voldoening en vreugde voor den Kolonel zelf toch de wetenschap, dat „de belofte, die van zijn lippen kwam”, gedaan aan zijn God, toen hij zijn leven in volkomen overgave gaf als Heilsofficier, nimmer

verbroken werd. Den Kolonel kennende meenen wij met vast vertrouwen te mogen zeggen, dat het zal blijven:

Voor eeuwig wil ik dienen,
Ik vraag geen roem noch eer;
Mijn loon zij kost'bre zielen,
Gewonnen voor den Heer!

De Kolonel als Kweekschoolleider.

Op Vrijdag 14 April, den voor onzen Kolonel zoo gedenkwaardigen dag van zijn jubileum, had des avonds een officierssamenkomst plaats in de Kweekschool. Deze droeg een bijzonder karakter. Toen alle officieren in de bovenzaal bijeen waren en door lied en gebed Gods zegen op het samenzijn en in het bijzonder op Kolonel en mevrouw Beekhuis was afgesmeekt, overreikte de Chef-Secretaris namens de Generaal aan onzen leider de ster, die aan het insigne voor 25-jarigen trouwen dienst werd toegevoegd. Door een spontaan applaus brachten de officieren hun hulde aan den Kolonel, wiens leven voor zooveel in den loop dezer 35 jaren tot eeuwig zegen is geweest.

Gedurende het verdere van den avond werden wij meegevoerd op des Kolonels tocht door de Minahassa, doch later werd ons ook een inblik gegend in zijn leven als Heilsofficier gedurende al deze dienstjaren. Het woord van mevrouw Kolonel Beekhuis was als altijd eenvoudig doch hartelijk en zegende ons hart.

DER VROUW.

vrouwen vond, die de lasten des levens voor anderen hebben verlicht door haar optimisme en stille draagkracht.

Men hoort tegenwoordig nogal eens over het „teveel” aan vrouwen in sommige takken van arbeid, doch wij zijn er zeker van, dat er nimmer een teveel aan vrouwen bestaat, die weten en in praktijk brengen „het dragen lichter te maken”. Zij weten, hoe moeilijkheden en bezwaren onder de oogen te zien en hebben er slag van ruwe paden te effenen.

Zeker is het niet teveel gezegd, dat wij de leden van onzen Gezinsbond ook mogen rekenen onder deze vrouwen. Deze groep, tezamen vereenigd, heeft als slagzin: **BETTERE GEZINNEN EN GELUKKIGER FAMILIELEVEN.** Het is een voldongen feit, dat de invloed daardoor verspreid niet naar waarde te schatten is.

De Gezinsbond is niet beperkt tot de zusters van het Leger des Heils alleen. (zie pag. 8 kol. 3)

De oude, verbleekte foto als „Kandidaat”.

„DAG BIJ HET KRUIS“

GEVOLGD DOOR PAASCHJUBEL

BANDOENG I.

DE CHEF-SECRETARIS EN MEVR. LT. KOLONEL RIDSDDEL ONZE LEIDERS.

Op Goeden Vrijdag waren velen bijeen gekomen in de zaal van Bandoeng I, om tezamen het lijden en sterven van onzen Heiland te gedenken. Het werd op prijs gesteld, dat de Chef-Secretaris en mevrouw Ridsdel de leiding van de samenkomsten in handen hadden. De beginwoorden van het eerste lied: „Daar onder 't kruis van Jezus mag ik zoo gaarne zijn“ vertolkten zoo juist ieders gevoelens. Het was ons goed om bij het kruis te vertoeven, en een geest van aanbidding en diepe dankbaarheid werd gevoeld in de gebeden, in het gesproken woord en in de liederen.

Verschillende officieren lazen een Bijbelgedeelte voor, betrekking hebbende op de lijdensgeschiedenis, en daartusschen zongen het zangkoor en twee zuster-officiëren toepasselijke liederen. Mevrouw Ridsdel behandelde Gods Woord en bepaalde ons bij Gods groote liefde en hetgeen ons in Christus geschonken is. Met het zingen van een toewijdingslied werd de morgendienst beëindigd.

In de avondsamenkomst werd dezelfde danktoon gehoord. Mevrouw Brigadier Hiorth en Luitenant Van Erven spraken een woord van persoonlijk getuigenis. Het zangkoor zong over de toevlucht, die Christus ons biedt. De Chef-Secretaris sprak vervolgens over het volbrachte werk van Christus, er den nadruk op leggend, dat verlossing een gift is, die in het geloof moet worden aanvaard. In de ware beteekenis is deze Goede Vrijdag voor ons een „Dag bij het kruis“ geweest, ons opnieuw er toe brengend ons leven onvoorwaardelijk te wijden aan de zaak van Christus.

MALANG.

Kolonel Beekhuis leidt den „Den Dag bij het kruis“

Op Goeden Vrijdagmorgen kwam de „Van Lansberge“ te Soerabaja aan en bracht Kolonel Beekhuis terug van zijn tournee in de Minahassa. Onmiddellijk reisde onze leider door naar Malang om daar de bijzondere samenkomsten van den dag te leiden.

In de aula van de H.B.S. werd des ochtends een Wijdingsdienst gehouden. Adjutant Palstra, de Districts-officier voor Oost-Java, sprak het eerst en wel naar aanleiding van het kruiswoord: „Zoon, zie uw moeder — moeder zie uw Zoon!“ De Kolonel bepaalde zijn hoorders bij het woord: „Vader, vergeef het hun“. Het aandachtig gehoor, de stille omgeving en het eenvoudig kruis, dat aangebracht was op het platform, alles werkte mee om de aanwezigen te bepalen bij het groote offer door Christus gebracht.

Des avonds werd er een Verlossingssamenkomst gehouden. Ditmaal was Adjutant Gladpootjes de eerste spreker en zijn onderwerp was het kruiswoord: „Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?“ waarop Kolonel Beekhuis aansloot met zijn ernstige toespraak over „Het is volbracht“. Een gezegende dag, waarop de beteekenis van het Kruis ons duidelijker is geworden en het besluit om „den roem van dat Kruis“ te verkonden, sterker werd dan ooit.

LT. KOLONEL EN MEVROUW LEBBINK ONZE GASTEN.

Gedurende de Paaschdagen werden de kameraden van Malang aangevoerd door Lt. Kolonel en mevrouw Lebbink. Den dag voor Paschen (Stille Zaterdag) werd in de aula van het Lyceum te Malang, door de Heilssoldaten van Malang, opgevoerd het mooie Paaschspel „Herrijzenis“.

Ruim 300 mensen waren in de aula vergaderd, die allen genoten hebben van het spel der kameraden. Zegen werd ontvangen, terwijl de opvoering een goede voorbereiding was voor den Zondag waarop het Paaschfeest gevierd zou worden.

Paaschmorgen was de korpszaal van Malang 1 gevuld met een schare aandachtig luisterende mensen. Het woord van Mevrouw Lebbink zegende aller hart en na de opstandingsboodschap van den Kolonel kwamen enkele personen naar de Heiligingstafel om hun verbond met den opgestanen Heiland te vernieuwen.

(kol. 2 onderaan).

KOLONEL EN MEVR. BEEKHUIS BRENGEN PAASCHVREUGDE.

Er heerschte groote vreugde onder de heilssoldaten en Legervrienden van ons korps op Zondag 9 April, toen wij tezamen opkwamen om het Opstandingsfeest te vieren. Deze vreugde werd niet weinig verhoogd door het feit, dat onze Leider, Kolonel Beekhuis, juist teruggekeerd van zijn tournee door de Minahassa, de leiding had. De Kolonel was vergezeld van mevrouw Kolonel Beekhuis en den Divisieofficier.

Het muziekkorps, dat reeds voor den aanvang der samenkomst Paaschliederen speelde, vereenigde zich met den samenzang in een jubellied: „Daar juicht een toon, daar klinkt een stem“. De Kolonel uitte zijn vreugde over de groote zegeningen, welke God hem gedurende de laatste weken geschonken had. Nadat het zangkoor gezongen had, kreeg Adjutant Young gelegenheid enkele van zijn ervaringen te vertellen. Mevrouw Beekhuis zegende ons hart met haar Paaschboodschap.

Het was voor zuster van Praag een bijzondere oogenblik in haar leven, toen zij geknielt onder de Legervlag werd ingezegend tot heilssoldate. Ontroering werd gewekt in het hart van al Gods kinderen, toen wij nog eens ons verbond vernieuwden met den Koning der koningen. Het slotwoord van den Kolonel heeft ongetwijfeld in veler hart nieuw leven verwekt. Het was een gezegende morgen!

S.

BANDOENG II.

Op Eersten Paaschdag had Bandoeng II het voorrecht Lt. Kolonel en mevrouw Ridsdel in zijn midden te hebben. De morgensamenkomst kenmerkte zich door een geest van blijdschap en de heerlijke opstandingsboodschap vond ingang bij de hoorders.

De Chef-Secretaris sprak een woord van inleiding, terwijl mevrouw Ridsdel aan de hand van de Evangelien op duidelijke, eenvoudige wijze het opstandingsverhaal vertelde. Enkele Kadetten zongen samen een lied en in alles kon men den overwinningskreet beluisteren: „De Heer is waarlijk opgestaan en leeft in mijn hart!“

De avondsamenkomst droeg een opgewekt karakter. Met gespannen aandacht werd geluisterd naar de geschiedenis van de Emmausgangers, door mevrouw Lt. kolonel Ridsdel verhaald. Majoor Berge sprak een woord van getuigenis en drie zuster-officiëren zongen een lied.

Tenslotte behandelde de Chef-Secretaris een Bijbelgedeelte en in de uitnodiging, die hierop volgde, deden 9 personen de goede keuze. De Heer zij geprezen voor dit heerlijke resultaat!

(vervolg-„Malang“)

Des avonds waren de Kolonels in Malang II. Zes kameraden werden ingezegend tot soldaat. Gods Geest werkte krachtig en bracht overtuiging. Zes zielen knielden neer aan de zondaarsbank om hun heil te zoeken in Jezus.

Agla.

ZUSTER LENTZCH TOT HEERLIJKHEID BEVORDERD.

Op Goeden Vrijdag riep God Zr. Lentzch op om voor Zijn troon te verschijnen en van Hem te ontvangen de kroon der overwinning. Hoewel onze zuster door ziekte in de laatste jaren niet meer actief deel kon nemen aan den strijd is zij toch zeer bekend in de Indische Legerwereld en daarbuiten.

Adjutant Gladpootjes hield op den dag der begrafenis een korten dienst in het sterfhuis. Op de begraafplaats werd een dienst gehouden, welke sprak tot alle aanwezigen. Het woord werd o.a. gevoerd door Adjutant Palstra, die met onze tot heerlijkheid bevorderde zuster bekend was, vanuit den tijd dat zij samen streden in Soerabaja. Ook Zr. van Ham, de K.S.M. van Malang I, sprak tot nagedachtenis van de overledene.

God zegene en trooste de overblijvenden, inzonderheid mijnheer Lentzch en Monica. Hij bereide hun een heerlijk weerzien straks!

Agla.

SEMARANG I.

Op Goeden Vrijdag mochten wij, makkers van Semarang I, met Majoor Barbier vertoeven bij het Kruis van Jezus op den heuvel Golgotha.

Morgensamenkomst.

Een groot aantal van onze makkers en vrienden was dezen morgen opgekomen, om gezamenlijk Jezus' lijden en sterven te herdenken.

In de opgezonden gebeden, alsook in het getuigenis van de J. L. Penningmeesteres, mevrouw Oey, kwam een gevoel van dankbaarheid tot uiting.

Eenvoudig verklaarde de Majoor ons op welke wijze menschen het Kruis hebben gevolgd en liet ons ook duidelijk zien, wat er aan onze toewijding aan God ontbrak. Was het een wonder, dat aan het eind van de bijeenkomst velen opstonden en naar voren kwamen, om hun toewijding te vernieuwen?

Avondsamenkomst.

Ook deze bijeenkomst kon zich in een goede opkomst verheugen. Opgewekt klonken de liederen en de getuigenissen, want ofschoon wij van den ernst en de heiligheid van dezen dag overtuigd waren, wisten wij immers, dat op dit sterven van Jezus het Paaschfeest, de Opstanding, volgde. En dat was toch een reden om blijde en dankbaar te zijn. Majoor Jennerström, Sergeant Karsten en Kadet Polowan getuigden daarvan, terwijl een lied van het muziekkorps en een mooie solo er toe medewerkten, om dezen avond tot een goed geheel te maken.

Wederom stond Majoor Barbier stil bij het Kruis. Toen bij het eind der bijeenkomst de Majoor uitnodigde te komen tot Hem, die den prijs voor onze zonden heeft betaald, kwamen twee zielen naar voren om zich geheel aan God te geven.

Het was een gezegende dag, een dag, die ons nader tot God heeft gebracht.

Pelang.

SOERABAJA.

(Lt. Kolonel en mevr. Lebbink).

Op Goeden Vrijdagmorgen waren alle Soerabaja-korpsen vereenigd in de Loge. Het opgerichte ruwe kruis, de prediking van Lt. Kolonel Lebbink, doch bovenal de Geest Gods brachten ons in een teere stemming en gezamenlijk hebben wij gedankt voor het offer door Christus gebracht.

Begunstigd door goed weer was er des middags een openlucht, welke door honderden inheemschen werd bijgewoond.

Des avonds waren de korpsen II en III in eigen zaal, doch de Europeesche makkers waren weer te zamen in de Loge, waar we een zeer gezegende samenkomst hadden.

Den volgenden morgen leidden de Kolonels Lebbink een soldaten-inzegening op de Lepra-kolonie. Het was een rustige, mooie samenkomst en drie zielen gaven zich aan Christus. Er werd een mooi getuigenis gegeven over de bekeerde patiënten!

De makkers van Malang waren des Dinsdagsavonds naar Soerabaja gekomen en deden hun Paaschspel „Herrijzenis“ in de zaal van het Militair-tehuis. Er was groote belangstelling voor dezen avond, die zeer geslaagd was.

L. V.

KOLONEL BEEKHUIS IN MAKASSAR.

Zowel op de uit-als thuisreis van onzen leider naar de Minahassa werden bijeenkomsten geleid te Makassar. Op de uitreis leidde de Kommandant een Heiligingssamenkomst, waarin het kindje der inheemsche officieren werd opgedragen. Achttien makkers maakten een nieuwe toewijding in deze gezegende samenkomst.

Op de thuisreis werd een lichtbeelden-avond gegeven in de Protestantsche kerk, daartoe bereids afgestaan door den predikant en kerkeraad. Ds. J. J. Verdenius opende deze samenkomst met gebed en sprak vervolgens een kort welkomstwoord, waarin hij zijn vreugde uitsprak over het bezoek van den Kolonel, daarbij de gevoelens vertolkend van de vele aanwezigen.

Daarna werden de platen vertoond, welke op vlotte en boeiende wijze door Kolonel Beekhuis werden toegelicht. Allereerst werden kijkjes gegeven in onzen Legerarbeid,

daarop een en ander uit het leven van onze Stichters en besloten werd met een reeks beelden uit de lijdensgeschiedenis. Het was een mooie avond, die zoowel nuttig als gezegend was.

BATAVIA I.

In de stemmig, met wit en lila gedrapeerde zaal, op het platform een ruw houten kruis, waarvoor in zilveren letters „Golgotha“, hebben wij op Goeden Vrijdag zegenrijke samenkomsten mogen houden, geleid door Majoor Both. Veel volk werd bereikt. Het lijden en sterven van onzen Heiland werd ons nogeens voor oogen gesteld als gevolg van onze zonden, maar dank God, toch ook als de heerlijke mogelijkheid, om daardoor opnieuw met God verzoend te worden. Het resultaat van deze prediking weten wij niet; wel weten wij, dat aan het einde van den dag de aanwezigen in diepen ootmoed zongen:

„Was dat naamloos bitter lijden,
Voor mij, onwaardig en snood?
'k Wil mijn leven, Heer, U wijden,
Trouw tot in den dood.“

***

Op den eersten Paaschdag was de zaal nog op dezelfde wijze gedrapeerd, alleen was door het woord Golgotha een streep getrokken en over het kruis stond nu: „Hij leeft.“ Hierdoor was het, alsof ons toegeroepen werd: Ziet over Golgotha naar den Paaschmorgen!

De machtige prediking van Majoor Ramaker, onze „speciaal“ voor den dag, de verblijdende liederen en eenvoudige getuigenissen, hebben ons het bezit van een levenden Heiland opnieuw als het hoogste leeren waardeeren. In de avondsamenkomst werden verschillende personen ingezegend tot soldaat of plaatselijk officier. Zoo gaan wij voort in Batavia I om op bescheiden wijze te getuigen: „De Heer is waarlijk opgestaan!“

VIJF EN TWINTIG JAREN
HEILSOFFICIER

Majoor S. Cullen.

De Majoor is van Engelsche nationaliteit en heeft ook haar opleiding tot Officier in haar geboorteland genoten. Op 6 April 1914 verliet zij de Kweekschool en werd als Luitenant aangesteld in het slumwerk, waaraan de Majoor haar beste krachten gaf tot haar vertrek naar het zendingsveld.

Op 3 Januari 1921 arriveerde zij op Java en heeft sindsdien in het Maatschappelijk werk verschillende aanstellingen bekleed. Vele waren de bezwaren, welke moesten overwonnen worden bij aankomst. Vooral de moeilijke Nederlandsche taal is bij velen een groote sta-in-den-weg, doch naar haar beste vermogen paste de Majoor zich aan in haar nieuwe vaderland.

In de verschillende Meisjes- en Kinderhuizen lag grootendeels haar arbeidsveld, doch ook in ons ziekenhuis te Soerabaja, op Boegangan en de leprakolonie te Pelantongan mocht zij met zegen werken. Momenteel is de Majoor ook op laatstgenoemde kolonie bezig in den dienst des Heeren. Moge het haar gegeven zijn nog vele jaren in goede gezondheid haar krachten in Gods wijngaard te geven als officier in het Leger des Heils. Wij bidden haar Gods rijksten zegen toe!

OFFICIEELE MEDEDEELINGEN

TERRITORIAAL HOOFDKWARTIER.

Aanstellingen.

Majoor M. Olsvik naar Poeloe is Tjanang.
Majoor K. E. Whur naar Midden-Java-Divisie (administratie).
Adjutant A. N. Ch. Hansen* naar Kalawara-Kolonie.
Adjutant E. Pantea naar Koendoer.
Kapitein R. L. van Kralingen* naar Djokja, Militair Tehuis en korps.
Kapitein J. A. Ossendrijver naar Rembang.
Kapitein Setijono* naar Magelang I.
Luitenant Pailaha naar Rembang.

A. C. BEEKHUIS,
Territoriaal Kommandant

Bandoeng, 20 April 1939.

KOMENDE GEBEURTENISSEN.

De Terr. Kommandant en mevr. Kolonel Beekhuis.

- 1 Mei Poeloe si Tjanang — Jubileum. (zonder mevr. Beekhuis).
7 " Bandoeng I v.m. Altaardienst.
14 " Batavia I v.m. „Moedersdag”.
Batavia II n.m. „Moedersdag”.
17-21 " Congres te Bandoeng. (Zie pag. 8 voor verdere bijzonderheden).

De Chef-Secretaris en mevr. Lt. Kolonel Ridsdel.

- 7 Mei Tegal ('s morgens).
Cheribon ('s avonds).
17-21 " Congres Bandoeng.
27-28 " Soerabaja.
29 " Landdag Lawang.

Lt. Kol. en mevr. Lebbink.

- 28 Mei Batavia I v.m.
Batavia II n.m.

Brigadier Hiorth.

- 7 Mei Bandoeng II.
14 " Batavia I en II (met den Terr. Kommandant).
26 " Magelang.

Adjutant Palstra.

- 1 Mei Soerabaja IV; 3 — Soerabaja Loge; 4 — Pasoeroean; 7 — Toeren en Toempang; 11 — Modjokerto (lezing).
21-23 — Kediri, Blitar en Toeloengagoeng.
28-29 — Soerabaja en Lawang (met den C.S.).

DANKBETUIGING.

Mevrouw Brigadier Thomson heeft verzocht langs dezen weg haar vriendelijken dank te mogen betuigen aan allen, die haar met het heengaan van den Brigadier hebben geschreven. De brieven waren zooveel, dat mevrouw Thomson niet in staat is, ze alle persoonlijk te beantwoorden.

In haar schrijven vertelde deze veterane ook, dat zij nog kortgeleden een gelegenheid had voor de Radio te spreken over het zendingswerk in Ned.-Indië, wat zij vol vreugde deed. Wij wenschen haar Gods rijksten zegen toe!

RADIO-UITZENDINGEN.

NICRO-UITZENDING over alle Westersche zenders der N.I.R.O.M.

AVONDWIJDING

Dinsdag 16 Mei a.s.
19.50 — 20.10 uur.

Kolonel A. C. Beekhuis
spreekt over:

„Hij moet als Koning heerschen”.

Malangsche Radio Vereeniging
(golflengte 88,5 M.):

Dinsdag 9 Mei a.s.
12.00 — 12.20 uur:

Uitzending voor zieken, te verzorgen door mevrouw Adjutant Gladpootjes.

Radio Vereeniging Oost-Java
„A. R. V. O.”

(golflengte 110 en 61 M.):

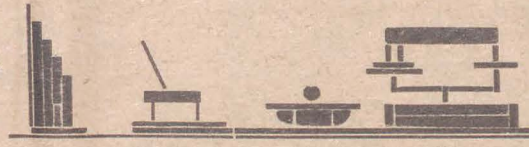
Dinsdag 9 Mei a.s.
11.30 — 12.00 uur:

Morgenwijding, te verzorgen door Adjutant W. F. Palstra.

AANTEKENINGEN VAN DEN CHEF-SECRETARIS

Lt. Kolonel D. S. Ridsdel.

MEI 1939.

„Zingt den Heere een nieuw lied, looft Zijnen naam; boodschapt Zijn heil van dag tot dag.”

Psalm 96 : 2.

De Terr. Kommandant.

Na een goede tournee in de Minahassa en een nuttig bezoek aan Makassar, is Kolonel Beekhuis weer op het Hoofdkwartier teruggekeerd. Het verslag van dit bezoek met enkele foto's is te vinden op pagina I van dit blad. Met onze kameraden verheugen wij ons over de honderd en vijftig zielen, die vergeving en heiliging zochten. Onze officieren in de bezochte plaatsen werden bemoedigd en gezegend.

Kort na zijn thuiskomst vierde onze leider zijn 35-jarig jubileum als officier van het Leger des Heils. Van verschillende zijden werden gelukwenschen van officieren en vrienden ontvangen. Des avonds vond een Officierssamenkomst plaats, waarin de Kolonel namens de Generaal de ster ontving, welke werd toegevoegd aan het medaille voor 25-jarigen trouwen dienst.

Niet alleen was het woord van onzen leider dien avond een terugblik, doch door de behandeling van een bijbelgedeelte kwam ook een zegen tot het hart.

De Zelfverloochenings-Aanvraag.

Wij zijn den Heer dankbaar voor het wel-slagen, dat Hij op deze poging tot nu toe heeft willen schenken. Van Siantar en Ambarawa kwam het verblijvend bericht binnen, dat het doelwit was behaald en van vele andere posten bereikten ons bemoedigende berichten. Onze verwachting voor een „record”, wat betreft de opbrengst van ons territoriale doelwit is hoog gespannen.

De Altaardienst zal gehouden worden op 7 of 14 Mei. Officiieren en makkers maakt van deze bijzondere gelegenheid, wat U kunt!

Wij danken God voor Zijn goedheid en zorg voor ons en ik ben er zeker van, dat wij uit dankbaarheid ons allerbeste aan Hem willen geven, voor de voortzetting van Zijn werk.

Moedersdag.

Deze bijzondere dag zal gevierd worden op den tweeden Zondag in Mei. Wij danken God voor goede moeders en zullen op dezen speciaal aan haar gewijden dag, haar zeker in liefde gedenken en zoo wij haar nog bezitten, bijzondere liefde betoonen.

Europeesch verlof.

Als deze Strijdkreet in handen der lezers komt, zullen Brigadier en mevr. Rosenlund juist vaarwel gezegd hebben aan de Midden-Java-Divisie en gereed zijn om met Kapiteine Lohne van Poeloe si Tjanang per M.S. „Johan van Oldenbarneveldt” naar Europa te vertrekken. De Brigadiers Rosenlund hebben reeds vele jaren in Ned.-Indië doorgebracht en zien na deze periode van zeven jaren met groot verlangen uit naar een ontmoeting met hun familieleden en makkers-officiieren in Finland. Kapiteine Lohne is gedurende haar verblijf in Indië werkzaam geweest in ziekenhuizen en op Lepra-kolonies.

Adjutant en mevr. Muskee van de kolonie te Kalawara (Midden-Celebes) hopen met hun gezin en Kapiteine Gringhuis deze gewesten te verlaten om van een welverdiend verlof te gaan genieten. Deze makkers zullen D.V. reizen met het M.S. „Dempo”. Wij wenschen hun allen een goede reis en behouden aankomst in hun vaderland. Ongetwijfeld zien hun familieleden met groot verlangen hun komst tegemoet.

Veranderingen.

In verband met het vertrek van bovengenoemde officieren was een verandering van aanstelling voor sommige officieren noodig. Hierbij zijn de volgende makkers betrokken: Adjutant en mevr. Hansen, laatst gestationneerd in het Militair-tehuis te Djokja, zijn aangesteld voor de Landbouw-kolonie te Kalawara. Verder de Kapiteins van Kralingen van Rembang, Majoor Olsvik, die langen tijd werkzaam was op de Lepra-kolonie te Koendoer, Adjutante Pantea en Majoor Digby.

Brigadier Hiorth is door den Terr. Kommandant aangewezen om het overzicht te nemen over de Midden-Java Divisie, totdat

een nieuwe Divisie-officier voor deze Divisie is aangesteld.

Majoor Whur is belast met het administratieve werk voor bovengenoemde Divisie.

Vijf en twintig jaren van trouwen dienst.

Op 6 April herdacht Majoor Cullen den dag, dat zij 25 jaar heilsofficier was. Vele vrienden hebben dien dag tot een prettigen dag voor de Majoor gemaakt.

Gedurende deze maand hopen mevrouw Brigadier Brandt en Majoor Koning haar jubileum te vieren, respectievelijk op 18 en 14 Mei. Onze hartelijke gelukwenschen aan al deze makkers!

Uit onzen familiekring.

Onze oprechte deelneming gaat uit naar enkele van onze makkers, die een hunner geliefden moesten missen. De dochter van de Adjutants Sariman van Kasijan, die als leerling-verpleegster in onze Kliniek te Soerabaja werkzaam was, werd bevorderd tot heerlijkheid. De Kapiteins Tondaju van Manado verloren zeer onverwachts hun zoontje, dat juist van Java was overgekomen. Kapiteine Veeny liet van Medan Kinderhuis kreeg bericht uit Holland over het heengaan van haar moeder. De Heer ondersteune al de betrokken kameraden door Zijn genade!

Vreugde kwam in het gezin van Adjutant en mevr. Barteling met de geboorte van hun dochter. In het huis van de Kapiteins Helmhout te Tarakan deed een eersteling, een zoon, zijn intrede.

De Adjutants Loemie van het D.H.K. in Midden-Celebes hopen deze maand met buitengewoon verlof te vertrekken naar hun familie in Sangir.

Onze zieken.

Tot onze spijt staan enkele nieuwe namen op onze ziekenlijst. Mevrouw Adjutant Voogt, mevr. Adjutant Jansen en Kapiteine Taat moesten in het ziekenhuis ter behandeling worden opgenomen. De laatste moest een ernstige operatie ondergaan.

Kapiteine Smid van Toeren is ook ongesteld. Gelukkig kunnen wij echter melden, dat Brigadier Stewart en Kapitein Soenarto herstellende zijn. Wij gedenken al deze kameraden in ons gebed!

Congres en Landdag.

Midden-Mei hoopt de Kommandant te Bandoeng het West-Java Congres te leiden, waarbij vele Officiieren ook van andere deelen van het eiland zullen opkomen. Den Hemelvaartsdag hopen wij waardiglijk te vieren op een Landdag te Tjoemboeloeit, even buiten Bandoeng. Wij zouden het zeer waardeeren, indien vrienden van het Leger des Heils gedurende enkele dagen omstreeks dien tijd ons konden helpen met logies voor Officiieren, die van buiten moeten overkomen voor de Officierssamenkomsten.

Dr. en Mevrouw Pilon.

Onze lieve vrienden, Dr. en mevrouw Pilon van het Ooglijdershospitaal te Semarang hopen in Mei met welverdiend verlof naar Europa te gaan. Wij waardeeren ten zeerste de diensten die de dokter ons immer zoo trouw heeft bewezen. Ook mevrouw, die zich altijd veel geïnteresseerd heeft voor het werk onder de blinden, en ons heeft geholpen met onze Javaansche Gezinsbond-afdeeling van het Hospitaal, zeggen wij hartelijk dank daarvoor. Wij hopen dat ze een goed

verlof zullen hebben en de vreugde om hun kinderen in Holland in goeden welstand aan te treffen.

Dr. Oei Swie Gie.

Deze dokter van het Ziekenhuis te Toeren moet enkele dagen in Bandoeng vertoeven en het deed ons genoegen hem op het Hoofdkwartier te ontmoeten. De dokter heeft tevens gelegenheid gehad om nader kennis te maken met onze maatschappelijke instellingen in Bandoeng.

Brigadier Kruschwitz.

Tot ons leedwezen vernamen we, dat de Brigadier juist voor haar aankomst in de Vereenigde Staten bericht ontvangen heeft van het overlijden van haar bejaarden vader. Dit is inderdaad een groote teleurstelling geweest. Overigens kan de Brigadier ons gelukkig goede berichten geven en doet het ons genoegen te vernemen, dat onze trouwe makker daar een goeden tijd heeft.

Internationaal Legeernieuws.

Het doet ons genoegen te kunnen melden, dat de CHEF VAN DEN STAF, Commissioner J. McMillan, op den weg is naar beterschap. Langen tijd was zijn gezondheids-toestand zorgwekkend, doch wij danken God voor verhoorde gebeden en hopen, dat de Commissioner spoedig weer zijn verantwoordelijke taak aan de zijde van de Generaal zal kunnen innemen.

* * *

Van het Internationaal Hoofdkwartier werd bericht ontvangen, dat de Generaal Lt. Commissioner Ernst Pugmire, die juist is aangesteld als Terr. Kommandant voor het Centraal Territorie der Vereenigde Staten, heeft bevorderd tot vol Commissioner.

* * *

Commissioner Hugh Whatmore (R), bij velen onzer makkers welbekend als oud-leider van den Legerarbeid in het vaderland, werd kortgeleden bevorderd tot Heerlijkheid. Dit heengaan is een groot verlies voor het Leger en natuurlijk in het bijzonder voor mevr. Commissioner Whatmore en haar kinderen.

Ook werd ons gemeld, dat mevrouw Commissioner Lamb is heengegaan. Laat ons de betrokken families en ook onze Generaal, die door elk verlies wederom een ledige plaats in haar troepen ziet, in onze gebeden gedenken.

De Generaal zag zich genoodzaakt Lt. Commissioner Gustave Isely, de Terr. Kommandant van Frankrijk, van zijn verantwoordelijke taak te ontheffen, aangezien de gezondheids-toestand van den Commissioner zeer veel te wenschen overlaat.

ZONDAG 7 MEI ALTAARDIENST

DEELNEMING.

Wederom is in den familiekring van den Chef-Secretaris en mevrouw Ridsdel een zwaar verlies te betreuren.

Vanuit Engeland ontving de Kolonel bericht, dat zijn eenige broer was heengegaan. De heer Ridsdel was een zeer bekend persoon in verschillende kringen en bij de begrafenis waren velen aanwezig, om door hun sympathie de achtergeblevenen te steunen en den heengegane de laatste eer te bewijzen.

Moge onze almachtige God de weduwe in het bijzonder en ook onze Kolonels steunen en Zijn onmisbare tegenwoordigheid schenken.

CURSUS VOOR VROEDVROUWEN.

In onze Verloskundige Kliniek (tevens Vrouwen- en kinderziekenhuis) te SOERABAJA, kunnen nog enkele meisjes geplaatst worden, om opgeleid te worden tot vroedvrouw.

Vereischen zijn: Einddiploma M.U.L.O. of een daarmee gelijkwaardig getuigschrift, zulks ter beoordeeling van het H.D.V. Leertijd tusschen 18 en 30 jaar.

Volledige inlichtingen worden gaarne verstrekt door de directrice Majoor A. R. Kyle, Reiniersz Boulevard 34, Soerabaja.

Een Zijden Draad.

Een verhaal voor
Oud en jong.

IN deze dagen is een doolhof, of het een puzzle is, of een groot aantal paden, kris en kras door elkaar, waar we met opzet ingaan om er in te dwalen, om dan later weer onzen weg te zoeken naar den uitgang, altijd een oorzaak van heel wat plezier. Maar dat is niet altijd zoo geweest! Lang geleden was een doolhof iets, waaraan men met angst dacht. Er is een tijd geweest in de geschiedenis van Frankrijk, dat de doolhof gebruikt werd als laatste proef om de schuld of de onschuld te ontdekken van politieke gevangenen, als gewone methoden het bewijs niet konden leveren.

De doolhof bevond zich in een dicht woud en zijn nauwe paden waren bezet met hoge struiken, die tusschen de boomen geplant werd. De gevangene werd naar het hart van den doolhof geleid en daar verdween zijn gids plotseling. De gevangene begon dan zijn weg naar buiten te zoeken. Als hij daarin slaagde, dan verklaarde men hem onschuldig aan het misdrijf, dat hem ten laste was gelegd. Maar slechts heel zelden ontsnapte iemand uit deze slechte plaats. Ze dwaalden dan rond en werden steeds zwakker door gebrek aan drinken en voedsel, en zoo nu en dan zagen ze de geraamten van anderen liggen, die, wijl ze er niet in geslaagd waren, het pad naar de vrijheid te vinden, langzamerhand van den honger gestorven waren.

Men verhaalt de geschiedenis van een jongen man, die, daar men meende dat hij een misdrijf tegen zijn land gepleegd had, tot deze proef werd veroordeeld. Op den avond voordat het vonnis voltrokken zou worden, kreeg hij een briefje van een onbekenden vriend, waarin stond, dat den volgende morgen, bij den ingang van den doolhof, hem het middel in de hand zou worden

gegeven, om zijn leven te redden. De vriend ried hem aan voorzichtig te zijn en het verstandig te gebruiken. Den volgende morgen kwam een groote menigte bijeen om den schuldige de plaats te zien binnengaan, waaruit slechts zoo weinigen ontsnapt waren.

Zich nog steeds afvragend wat het geheimzinnige briefje kon beteekenen en de gezichten aan beide zijden beschouwend op zoek naar een teeken, was de jonge man niet verbaasd, toen, juist toen hij de poort doorging, weinig hoop hebbend dat hij daardoor ooit weer naar buiten zou treden, hem iets in de hand werd gedruwd en een stem fluisterde: „Pas op!” Haastig stopte hij het voorwerp in z'n zak en keek om, maar zijn redder was reeds onder de menigte verdwenen.

Door het voorwerp te betasten, wist hij dat het een klosje zijde was. Hij had nog maar enkele meters geloopt, toen een zacht rukje hem waarschuwde voorzichtig te zijn. Onmiddellijk begreep hij alles. Zijn vriend had het eene eind van den draad aan de struiken bij den ingang bevestigd en terwijl hij nu liep, vlak langs de struiken, ontwond het klosje in zijn zak zich. De draad werd door de twijgjes en doornen der struiken vastgehouden en zou weldra een reddingslijn voor den gevangene blijken te zijn. Groote voorzichtigheid was vereischt om den draad niet te breken en te zorgen,

dat de aandacht van zijn bewakers niet op het bijna onzichtbare draadje zou vallen.

Opeens ontdekte hij dat zijn bewakers hem verlaten hadden. Zij waren door een geheime opening ontglipt, die alleen bij hen bekend was. Wetend dat hij nu midden in den doolhof was, ging de man zitten. Hij besloot te wachten tot honger en dorst hem er toe dreeven, om zijn ontsnappingspoging te doen. Hij vreesde namelijk, dat hij achterdocht zou wekken als hij te vlug weer buiten kwam. Op den tweeden dag vatte hij het einde van den draad op. Bevend van angst, dat de wind of een vogel misschien datgene, wat hem de kans om te ontsnappen bood, gebroken had, volgde hij den draad meter voor meter langs het kronkelende pad en ten slotte kwam hij, tot zijn groote vreugde, weer bij den ingang. Met groote moeite, ten gevolge van zijn verzwakten toestand, liep hij naar het huis van zijn rechter, die geloovend dat zijn ontsnapping slechts toe te schrijven kon zijn aan het feit dat zijn onschuld door Goddelijke tusschenkomst was bewezen, hem een vrij man verklaarde.

***

In onze eerste levensjaren gaat het leven voor de meesten onzer langs vrij rechte paden. Als we den leeftijd naderen, waarop we jonge vrouwen en mannen worden, dan ontdekken we, dat de paden gaan kronkelen en draaien. Andere wegen komen op de onze uit en ten slotte komen we aan kruiswegen, en doen zich moeilijkheden en vragen voor, omdat we niet weten, welken weg te kiezen. Niemand kan ons vergezellen en we moeten leeren, zelf onze besluiten te nemen en de gevolgen onzer fouten en misstappen te dragen. Van de verantwoordelijke kindsheid naderen wij nu de verantwoordelijkheden, die de volwassen leeftijd meebrengt. We moeten allen den doolhof des levens betreden, maar er

is een draad, die al de wendingen en kronkelingen recht zal maken — „de kromme wegen zullen tot een rechten weg worden, en de oneffene tot effene wegen”. Het is de gouden draad der Waarheid — Gods Waarheid. Wanneer we de poorten van den doolhof des levens naderen, hoe ijverig trachten de dienaren Gods dan, Zijn Woord in ons hart te griffen! De Jeugdwerkers, de Heils-Officieren, de Padvinderleiders en anderen, zoo velen, die ons liefhebben en bezorgd zijn over ons zieleheil, allen bieden zij ons den gouden draad aan, die vrede en het leven beteekent voor degenen, die hem aanvatten.

Vele jongens en meisjes worden van kinderen tot volwassenen en spotten met den godsdienst. Zij verwerpen gebed en bijbel-lesing. Maar gelukkig de jongens en meisjes, die de lessen van vrome ouders en onderwijzers ter harte nemen, want wanneer de kronkelige levenspaden te veel zijn gebleken voor de zorgeloozen, de goddeloozen en de gebedlloozen, dan zullen die jongelui op het pad des levens wandelen, dat hen wordt aangewezen door het Woord Gods, verborgen in het hart.

Geen beteren raad kunnen wij onze jongens en meisjes geven, voor zij, wat men vaak noemt, de kritieke levensperiodes bereiken, dan de woorden van den wijzen koning Salomo, die wij vinden in den bijbel:

„Mijn zoon! vergeet mijne wet niet; maar uw hart beware mijne geboden; want langheid van dagen, en jaren van leven, en vrede zullen zij u vermeederen. Dat de goedertierendheid en trouw u niet verlaten; bind ze aan uw hals; schrijf ze op de tafels uws harten; en vind gunst en goed verstand, in de oogen Gods en der menschen. Vertrouw op den Heere met uw gansche hart, en steun op uw verstand niet. Ken Hem in al uw wegen, en Hij zal uwe paden recht maken. Zijt niet wijs in uwe oogen; vrees den Heere, en wijk van het kwade”.

PROGRAMMA JAARLIJKSCH CONGRES TE BANDOENG

onder leiding van Kolonel en mevrouw **Beekhuis**, bijgestaan door den Chef-Secretaris en mevrouw **Lt. Kolonel Ridsdel** en den Hoofdkwartierstaf.

Een groot aantal officieren van over geheel Java zal deelnemen aan de openbare samenkomsten.

WOENSDAG	17 MEI	Welkom der officieren in Bandoeng.
DONDERDAG	18 „	HEMELVAARTSDAG. LANDDAG op TJOEMBOELOIT (BERG EN DAL) 8.00 Vlaghijsching en Bidstond 9.00 Heiligingsdienst 11.15 Muziek- en Zangfeest en Jongelieden-demonstratie.
VRIJDAG	19 „	v.m. Officierssamenkomsten n.m. Jeugdemonstratie in het I. E. V. Clubgebouw
ZATERDAG	20 „	Officierssamenkomsten Des avonds soldatensamenkomst.
ZONDAG	21 „	Openbare samenkomsten: Kolonel en mevr. Beekhuis v.m. Bandoeng I n.m. Bandoeng II De Chef-Secretaris en mevr. Ridsdel v.m. Bandoeng II n.m. Bandoeng I

Des namiddags om 5 uur zal een groote, vereenigde openluchtsamenkomst gehouden worden op den Aloon-aloon, geleid door den Territoriaal Kommandant, waaraan alle officieren zullen deelnemen.

Vervolg van kol. 1.

jongens en meisjes. Hun motto is: Malang vooruit!

Ga maar trouw door, daar is Een omhoog, Wiens oog immer open is en Die waakt over allen, die het Goede spoor volgen. Vergeet nooit, Zijn leiding en steun te vragen.

DE MOEDERSDAG

wordt in het Leger des Heils
gevierd op

DEN TWEEDEN ZONDAG IN MEI

Zie plaatselijke aankondigingen.

Vervolg van pag. 5, kol. 1.

Integendeel, het is de bedoeling, dat vrouwen van allerlei stand en aard een welkom vinden in onzen Bond. Indien een vrouw of jong meisje behoefte heeft aan wat gezelligen omgang met goede vrouwen, of informatie noodig heeft omtrent zaken het huisgezin betreffende, is dit reeds voldoende om haar als lid te verwelkomen.

De wereld heeft meer dan ooit vrouwen noodig met een helderen kijk op het leven, die moedig kunnen en durven handelen en een godvruchtig leven leiden. Wilt zij weten, hoe ge kunt helpen om betere gezinnen en gelukkiger familielevens te bevorderen? Ga dan naar de eerstvolgende Gezinsbondssamenkomst in de plaats uwer inwoning, waar de officieren u gaarne inlichtingen verschaffen.

EEN RECENSIE

GEESTELIJKE EN ZEDELIJKE
HERBEWAPENING.

Van de hand van Ds. G. van Duinen verscheen onlangs een vlot geschreven brochure over de beteekenis van de Geestelijke en Moreele Herbewapening, waarmede de Christenen, vooral ook in Nederland en Ned. Indië zich de laatste maanden zoo bijzonder hebben bezig gehouden. Schrijver zegt in zijn inleiding o.a. „Het Persoonlijk Woord van Hare Majesteit de Koningin en Haar daarop gevolgde radio-rede hebben meer dan iets anders de aandacht van het groote publiek gevestigd op den Oproep tot „geestelijke en zedelijke herbewapening”, welke thans door de wereld gaat”. Waar voor sommigen echter de werkelijke beteekenis van den Oproep nog niet geheel duidelijk is, tracht Ds. van Duinen in zijn geschrift de drie volgende vragen te beantwoorden:

1. Hoe is de beweging der „geestelijke en zedelijke herbewapening” ontstaan?
2. Wat is dat nu eigenlijk: „geestelijke en zedelijke herbewapening”?
3. Wat vraagt „geestelijke en zedelijke herbewapening” van mij?

In deze dagen van spanning, waarin de Christenen meer dan ooit bidden om den vrede, is het tevens een dringende plicht om den vrede van Christus voor elk mensch afzonderlijk te prediken en dien persoonlijk te bezitten.

Het lezen van de groote actie, die ook door zoovelen, die in hoogheid gezeten zijn, met inzet van alle krachten wordt gevolgd, is een bemoediging en schept een gevoel van saamhoorigheid.

Wij besluiten met het citeeren van een aanhaling van Dr. A. A. L. Rutgers in zijn radio-rede:

„Van harte hoop ik, dat allen, die Jezus Christus als hun Heer en Heiland hebben gevonden, en de vernieuwde kracht van Gods genade in hun eigen leven hebben ervaren, aan den oproep gehoor zullen geven door anderen door hun belijden den weg te wijzen naar Hem, die ons voor de geestelijke en zedelijke herbewapening kan schenken de wapenrusting Gods”.

Gaarne bevelen wij deze brochure ter lezing aan. Ze is verkrijgbaar bij den boekhandel Visser & Co te Bandoeng voor den prijs van f 0.40 per stuk. Ook te bestellen via ons Handels-departement.

